

Beleidsregels Bijzondere Bijstand Weesp 2018

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	Gemeente Weesp
Officiële naam regeling	Beleidsregels Bijzondere Bijstand Weesp 2018
Citeertitel	Beleidsregels Bijzondere Bijstand Weesp 2018
Vastgesteld door	College van burgemeester en wethouders van de gemeente Weesp
Onderwerp	Sociale Zaken

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de beleidsregel is gebaseerd

1. Participatiewet
2. Algemene wet bestuursrecht

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerkingtreding	Terugwerkende kracht t/m	Datum uitwerkingtreding	Betreft
01-07-2018	n.v.t.	n.v.t.	Nieuwe regeling

Tekst van de regeling

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weesp ;

gelet op:

- Artikel 35 van de Participatiewet;
- Titel 4:3 van de Algemene wet bestuursrecht,

b e s l u i t

vast te stellen de volgende:

Beleidsregels Bijzondere Bijstand Weesp 2018

Inhoudsopgave Beleidsregels Bijzondere Bijstand Weesp 2018

Artikel 1.	Begrippen
Artikel 2.	Advisering
Artikel 3.	Nadere Verplichtingen
Artikel 4.	Algemene voorwaarden
Artikel 5.	Noodzakelijke kosten
Artikel 6.	Voorliggende voorziening
Artikel 7.	Bijzondere omstandigheden
Artikel 8.	Draagkracht
Artikel 9.	Draagkrachtruimte en draagkrachtpercentage
Artikel 10.	Draagkrachtperiode
Artikel 11.	Vaststellen maandinkomen
Artikel 12.	Drempelbedrag
Artikel 13.	Verhaal onderhoudsplichtige ouders
Artikel 14.	Termijn periodieke bijstand
Artikel 15.	Vorm van de bijstand
Artikel 16.	Hoogte van de bijstand
Artikel 17.	Indienen aanvraag
Artikel 18.	Jongeren van 18 tot 21 jaar
Artikel 19.	Overbruggingsuitkering
Artikel 20.	Woonkostentoeslag en verhuisplicht
Artikel 21.	Woonkostentoeslag huurders
Artikel 22.	Woonkostentoeslag woningeigenaren
Artikel 23.	Vaststellen hoogte woonlasten woningeigenaren
Artikel 24.	Kosten verstrekken krediethypotheek
Artikel 25.	Verhuiskosten algemeen
Artikel 26.	Duurzame gebruiksgoederen en inrichtingskosten
Artikel 27.	Babyuitzet
Artikel 28.	Doorbetaling huur en vaste lasten bij verblijf in detentie
Artikel 29.	Doorbetaling huur en vaste lasten bij verblijf in instelling
Artikel 30.	Medische kosten
Artikel 31.	Meerkosten van bewassing en kledingslijtage
Artikel 32.	Stookkosten
Artikel 33.	Dieetkosten
Artikel 34.	Maaltijdservice
Artikel 35.	Personenalarmering
Artikel 36.	Eigen bijdrage rechtsbijstand en griffiekosten
Artikel 37.	Eigen bijdrage kinderopvang
Artikel 38.	Reiskosten voor bezoeken gezinsleden of naaste familieleden en naaste aanverwanten
Artikel 39.	Kosten bewindvoering
Artikel 40.	Uitvaartkosten
Artikel 41.	Terugvordering bijzondere bijstand
Artikel 42.	Hardheidsclausule en onvoorziene omstandigheden
Artikel 43.	Vervallen oude beleidsregels en overgangsrecht
Artikel 44.	Citeertitel; inwerkingtreding

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begrippen

1. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - *College*: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weesp;
 - *Pw*: Participatiewet;
 - *Awb*: Algemene wet bestuursrecht;
 - *bijzondere bijstand*: de bijstand als bedoeld in artikel 35, lid 1 van de Pw;
 - *draagkracht*: het gedeelte van het inkomen of vermogen dat de belanghebbende geacht wordt aan te wenden om in de bijzondere kosten te voorzien;
 - *draagkrachtperiode*: de periode waarover de financiële draagkracht van de belanghebbende wordt vastgesteld.
 - *inkomen*: het inkomen of bijzonder inkomen als bedoeld in artikel 31, eerste lid, tweede lid, en vijfde lid van de Pw, alsmede in de artikelen 32 en 33 van de Pw, het inkomen is inclusief vakantietoeslag conform de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ;
 - *middelen*: alle vermogens- en inkomensbestandsdelen als bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de Pw;
 - *NIBUD*: Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting
 - *vermogen*: het vermogen als bedoeld in artikel 35 lid 1 van de Pw;
 - *woning*: hieronder valt een zelfstandige woning voorzien van een eigen toegang, waarbij geen wezenlijke woonfuncties zoals woon- en slaapruijme, was- en kookgelegenheid en toilet met andere woningen worden gedeeld. Als woning wordt ook een woonwagen op een erkende standplaats of een woonschip met een erkende ligplaats aangemerkt;
 - *woonkosten*: kosten verbonden aan een (eigen) woning die meer bedragen dan de toepasselijke basishuur als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag (Wht);
 - *Duurzame samenwoning*: het voeren van een gezamenlijke huishouding gedurende een periode van minimaal 6 maanden;
 - *Reserveringsplicht*: de verplichting om geld te reserveren van het inkomen of de bijstandsnorm om de voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan te kunnen voldoen;
 - *Kostendelersnorm*: de norm als bedoeld in artikel 22a van de Pw.
2. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Pw en de Awb.

Artikel 2. Advisering

1. Het college kan om deskundigenadvies vragen indien dat voor het vaststellen van het recht en/of de hoogte van de bijzondere bijstand noodzakelijk is.
2. Het college vraagt in ieder geval advies aan de door het college aangewezen medisch adviseur bij een (eerste) aanvraag om bijzondere bijstand voor:
 - a. dieetkosten;
 - b. stookkosten;
 - c. waskosten;
 - d. kledingslijtage.
3. Bij het advies als bedoeld in het tweede lid wordt aan de medisch adviseur tevens een prognose gevraagd.
4. De belanghebbende verleent desgevraagd medewerking aan het onderzoek dat nodig is voor het advies als bedoeld in het eerste en tweede lid.
5. Het vragen van een medisch advies als bedoeld in het tweede lid kan achterwege blijven als:

- a. het jaarlijks terugkerende kosten betreft en het overduidelijk is dat de (medische) situatie sinds het laatste medisch advies niet is gewijzigd of wanneer herbeoordeling niet wordt geadviseerd, waarbij minimaal eens in de vijf jaar een nieuw medisch advies wordt opgevraagd;
- b. de medische noodzaak op een andere wijze is vastgesteld en de kosten bovendien lager zijn dan € 300,00, tenzij het naar verwachting gaat om een meerjarige verstrekking.

Artikel 3. Nadere verplichtingen

Het college kan aan de bijzondere bijstand nadere verplichtingen verbinden op grond van artikel 55 van de Pw zoals:

- a. verplichtingen die verband houden met de aard en het doel van de bijzondere bijstand; of
- b. verplichtingen die gericht zijn op beëindiging of vermindering van de bijzondere bijstand.

Hoofdstuk 2. Algemene uitgangspunten en voorwaarden

Artikel 4. Algemene voorwaarden

1. Het college beoordeelt de aanvraag om bijzondere bijstand op grond van artikel 35 en paragraaf 2.2 van de Pw, tenzij deze beleidsregels ten gunste van de belanghebbende anders bepalen.
2. Er bestaat alleen aanspraak op bijzondere bijstand voor kosten die in Nederland zijn opgekomen en aan Nederland zijn verbonden.

Artikel 5. Noodzakelijke kosten

1. Bijzondere bijstand wordt verstrekt indien bijzondere omstandigheden in het individuele geval leiden tot noodzakelijke kosten van het bestaan, waarin het inkomen niet voorziet, die niet worden gedekt door een voorliggende voorziening en die niet uit de draagkracht kunnen worden voldaan.
2. De kosten genoemd in artikel 14 van de Pw komen niet voor bijzondere bijstand in aanmerking, tenzij naar oordeel van het college sprake is van zeer dringende redenen als bedoeld in artikel 16 van de Pw.

Artikel 6. Voorliggende voorziening

1. Onder een voorliggende voorziening wordt een voorziening verstaan buiten de Pw waarop een beroep kan worden gedaan ter verwerving van middelen of bekostiging van specifieke uitgaven.
2. Als voorliggende voorziening als bedoeld in artikel 15 van de Pw wordt in ieder geval aangemerkt de:
 - a. Wet langdurige zorg;
 - b. Zorgverzekeringswet;
 - c. Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
 - d. Wet op de rechtsbijstand;
 - e. persoonlijke lening, bijvoorbeeld bij de Kredietbank.
3. Een aanvullende (collectieve) zorgverzekering wordt eveneens aangemerkt als een voorliggende voorziening indien de belanghebbende daarover beschikt of kan beschikken en voor zover de kosten waar bijzondere bijstand voor wordt aangevraagd door de aanvullende (collectieve) zorgverzekering (gedeeltelijk) worden vergoed.

Artikel 7. Bijzondere omstandigheden

1. Voor incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan geldt in principe een reserveringsplicht dan wel de verplichting om gebruik te maken van de mogelijkheid van een gespreide betaling achteraf.
2. Onder de kosten als bedoeld in het eerste lid vallen in ieder geval:
 - a. eerste aanschaf of vervanging duurzame gebruiksgoederen;
 - b. verhuiskosten;
 - c. aanschaf of vervanging van een identiteitsbewijs/verblijfsdocument;
 - d. kosten van woninginrichting en stoffering;
 - e. woonkosten
3. Voor incidenteel of periodiek voorkomende bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan beoordeelt het college of sprake is van bijzondere omstandigheden. Voor deze kosten geldt geen reserveringsplicht.
4. Onder de kosten als bedoeld in het vorige lid vallen in ieder geval:
 - a. dieetkosten;
 - b. waskosten;
 - c. kledingslijtage;
 - d. stookkosten.

Artikel 8. Draagkracht

1. Bijzondere bijstand wordt verleend met inachtneming van de draagkracht van de belanghebbende en het gezin.
2. De draagkracht wordt vastgesteld met inachtneming van de middelen als bedoeld in paragraaf 3.4 van de Pw.
3. Bij de vaststelling van het inkomen blijven de middelen als bedoeld in artikel 31, tweede lid en het bijzonder inkomen als bedoeld in artikel 33, vijfde lid, van de Pw buiten beschouwing, met uitzondering van het bepaalde in artikel 31 lid 5 van de Pw.
4. De vermogensbepalingen zoals omschreven in artikel 35 lid 1 van de Pw zijn van toepassing, met uitzondering voor bijzondere bijstand zoals genoemd in artikel 23 en 24 van deze beleidsregels.
5. De individuele inkomenstoelag wordt voor de vaststelling van de draagkracht niet in aanmerking genomen.
6. Bij de vaststelling van het inkomen wordt de eigen bijdrage bij zorg met verblijf in mindering gebracht.

Artikel 9. Draagkrachtruimte en draagkrachtpercentage

1. De draagkrachtruimte is het gedeelte van het inkomen, dat meer bedraagt dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm, inclusief vakantiegeld.
2. De draagkracht wordt gevormd door een percentage van de draagkrachtruimte vermeerderd met het gehele in aanmerking te nemen vermogen op het moment van de aanvraag.
3. De draagkracht als bedoeld in het vorige lid bedraagt:
 - a. 0% van de draagkrachtruimte tot en met 110% van de geldende bijstandsnorm;
 - b. 40% van de draagkrachtruimte over meer dan 110% van de geldende bijstandsnorm.
4. In afwijking van lid 3 bedraagt de draagkracht 100% over de volledige draagkrachtruimte indien bijzondere bijstand wordt aangevraagd voor kosten die behoren tot de algemene bestaanskosten, waaronder:
 - a. aanvullende bijzondere bijstand voor levensonderhoud aan personen van 18 tot 21 jaar;
 - b. uitvaartkosten;
 - c. een woonkostentoeslag;
 - d. de administratiekosten;

- e. waarborgsom;
 - f. de eerste en tweede maand huur voor een woning;
 - g. inrichtingskosten;
 - h. verhuiskosten;
 - i. duurzame gebruiksgoederen;
 - j. kinderopvang;
 - k. overbruggingsuitkering.
5. Indien de draagkracht wordt vastgesteld zoals bepaald in het vierde lid, wordt één maand van de toepasselijke bijstandsnorm exclusief vakantietoeslag vrijgelaten in verband met het kunnen voldoen van de noodzakelijke kosten.
 6. De draagkracht binnen een lopende draagkrachtperiode wordt alleen dan herzien indien de wijzigingen in het inkomen van zodanig belangrijke aard zijn, dat hieraan niet voorbij kan worden gegaan.
 7. De draagkracht voor personen die in detentie verblijven is afwijkend bepaald in artikel 28, vijfde lid onder b van deze beleidsregels.

Artikel 10. Draagkrachtperiode

1. De draagkracht in het inkomen en vermogen wordt vastgesteld over een periode van 12 maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand voorafgaande aan de maand waarin de kosten zijn opgekomen.
2. Voor de vaststelling van de draagkracht als bedoeld in het vorige lid wordt de draagkracht die is vastgesteld per maand, toegerekend naar een periode van 12 maanden.
3. De vastgestelde draagkracht als bedoeld in lid 2 wordt in geval van incidentele bijzondere noodzakelijke kosten in één keer in mindering gebracht op de in aanmerking komende kosten.
4. In geval van periodieke bijzondere noodzakelijke kosten wordt de draagkracht als bedoeld in lid 2 gespreid over de maanden waarover de bijzondere bijstand wordt toegekend met een maximum van 12 maanden en naar evenredigheid in mindering gebracht op de in aanmerking komende kosten.
5. Bij samenloop van incidentele en periodieke bijzondere noodzakelijke kosten wordt de draagkracht bij voorrang verrekend met de incidentele kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt toegekend.

Artikel 11. Vaststellen maandinkomen

1. Als maandinkomen wordt in aanmerking genomen het inkomen over de maand waarin de kosten als bedoeld in artikel 5 voor het eerst zijn opgekomen.
2. Bij wisselende inkomsten wordt voor het vaststellen van het maandinkomen het gemiddelde genomen van het inkomen over de maand waarin de kosten zijn gemaakt alsmede de onmiddellijk daaraan voorafgaande drie maanden.
3. Indien bijzondere bijstand wordt aangevraagd voor algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan wordt het inkomen waarop beslag ligt meegenomen bij het vaststellen van de draagkracht.
4. Indien bijzondere bijstand wordt aangevraagd voor uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan wordt het inkomen waarop beslag ligt niet meegenomen bij het vaststellen van de draagkracht.
5. Indien de belanghebbende een traject volgt in het kader van de WSNP of een minnelijk schuldhulpverleningstraject wordt het inkomen vastgesteld op 90% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, evenmin is er sprake van vermogen.

Artikel 12. Drempelbedrag

Er wordt geen drempelbedrag gehanteerd.

Artikel 13. Verhaal onderhoudsplichtige ouders

Indien het college bijzondere bijstand verstrekt aan de jongere van 18 tot 21 jaar wordt geen gebruik gemaakt van de bevoegdheid tot verhaal als bedoeld in artikel 62 van de Pw, hierbij maakt het niet uit of het bijzondere bijstand is ten behoeve van kosten levensonderhoud of anderszins.

Artikel 14. Termijn periodieke bijstand

1. De termijn van de periodieke bijzondere bijstand is gekoppeld aan de duur van de voorziening waarvoor bijstand wordt gevraagd, voor zover en zolang noodzakelijk.
2. Bij een periode langer dan 12 maanden vindt jaarlijks ter beoordeling van de rechtmatigheid van de verstrekking een toets plaats op de nog aanwezige noodzaak, de hoogte van de kosten, het inkomen en vermogen alsmede naar de woon- of leefsituatie.

Artikel 15. Vorm van de bijstand

De bijzondere bijstand wordt in beginsel om niet verstrekt, tenzij anders is vermeld.

Artikel 16. Hoogte van de bijstand

1. Voor zover niet anders is vermeld, wordt de hoogte van de bijzondere bijstand vastgesteld op basis van de Prijzengids van het NIBUD. Voor zover de gevraagde kosten niet staan vermeld in deze gids, wordt de hoogte op individuele basis vastgesteld.
2. Een mogelijke besparing van kosten die algemeen gebruikelijk zijn, wordt op de bijzondere bijstand in mindering gebracht.

Hoofdstuk 3. De aanvraag

Artikel 17. Indienen aanvraag

1. De aanvraag om bijzondere bijstand wordt schriftelijk ingediend op een door het college beschikbaar gesteld formulier.
2. Het college kan het recht om bijzondere bijstand ambtshalve vaststellen indien een schriftelijke aanvraag niet mogelijk is op grond van individuele omstandigheden.
3. Een aanvraag om bijzondere bijstand wordt ingediend voordat de kosten opkomen of worden gemaakt.
4. Het college kan van het bepaalde in het derde lid afwijken indien:
 - a. de kosten zijn gemaakt of opgekomen vóór de datum van aanvraag met dien verstande dat de kosten uiterlijk 3 maanden voor de datum van aanvraag zijn opgekomen; **en**
 - b. het college de noodzaak van de kosten nog kan vaststellen en de kosten voortvloeien uit bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 35 van de Pw.

Hoofdstuk 4. Bijstand voor kosten levensonderhoud

Artikel 18. Jongeren van 18 tot 21 jaar

1. Bijzondere bijstand voor algemeen noodzakelijke bestaanskosten van zelfstandig wonende jongeren van 18 tot 21 jaar (zowel alleenstaanden als alleenstaande ouders) kan worden verleend voor zover de noodzakelijke kosten van het bestaan uitgaan boven de geldende bijstandsnorm en in de hogere bestaanskosten niet kan worden voorzien door het delen van

- kosten met een ander, én voor deze kosten geen beroep kan worden gedaan op de ouders, omdat:
- a. de middelen van de ouder(s) daartoe niet toereikend zijn; of
 - b. de jongere van 18 tot 21 jaar redelijkerwijs de onderhoudsrecht jegens de ouders niet te gelde kan maken.
2. De jongere als bedoeld in lid 1 wordt in ieder geval geacht het onderhoudsrecht jegens de ouders redelijkerwijs niet te gelde te kunnen maken als:
 - a. de ouder(s) is/zijn overleden of in het buitenland woont/wonen, dan wel anderszins onbereikbaar zijn;
 - b. de jongere in het kader van de Wet op de jeugdzorg buiten het gezinsverband is geplaatst;
 - c. de jongere op de ingangsdatum van de bijstandsverlening 12 maanden of langer zelfstandig woont;
 - d. er sprake is van een acute crisissituatie, waarin door de jongere als bedoeld in lid 1 zelf geen verandering kan worden gebracht.
 - e. de zorg heeft voor één of meer ten laste komende kinderen.
 3. De noodzakelijke kosten als bedoeld in het eerste lid hebben mede betrekking op aantoonbare woonkosten indien de jongere als bedoeld in het eerste lid is aangewezen op eigen huisvesting.
 4. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt tezamen met de van toepassing zijnde norm als bedoeld in artikel 20 van de Pw niet meer dan de toepasselijke norm als bedoeld in artikel 21 van de Pw.
 5. Het recht op bijzondere bijstand als bedoeld in dit artikel wordt in ieder geval beëindigd met ingang van de datum waarop de 21-jarige leeftijd wordt bereikt.
 6. Indien is vastgesteld, dat er recht op bijzondere bijstand bestaat op grond van dit artikel wordt deze, analoog aan artikel 44, lid 1, van de Pw, toegekend vanaf de dag waarop dit recht is ontstaan, voor zover deze dag niet ligt voor de dag waarop de belanghebbende zich heeft gemeld om deze bijstand aan te vragen.
 7. De noodzakelijke kosten van het bestaan van de zelfstandig wonende jongere als bedoeld in het eerste lid, worden gesteld op het normbedrag voor een persoon van 21 jaar inclusief vakantietoeslag. Hierbij wordt aangesloten bij de systematiek van de kostendelersnorm. De bijzondere bijstand wordt vastgesteld op het verschil tussen dit bedrag en de van toepassing zijnde bijstandsnorm.
 8. De noodzakelijke kosten van het bestaan van de jongere als bedoeld in het eerste lid die verblijft in een inrichting in de zin van artikel 1, sub f, van de Pw, alsmede die zijn onderhoudsrecht jegens de ouders niet te gelde kan maken, worden gesteld op het normbedrag als bedoeld in artikel 23, lid 1, sub a, van de Pw.

Artikel 19. Overbruggingsuitkering

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de noodzakelijke kosten van het bestaan ter overbrugging naar de eerstvolgende betaling van de algemene uitkering indien er sprake is van bijzondere omstandigheden.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt in de individuele situatie bepaald en wordt exclusief vakantietoeslag vastgesteld.
3. De te overbruggen periode betreft een maand.
4. Van bijzondere omstandigheden als bedoeld in het eerste lid kan sprake zijn bij:
 - a. het verlaten van een asielzoekerscentrum;
 - b. het verlaten van de echtelijke woning bij echtscheiding of duurzame verbreking van een duurzame samenwoning;
 - c. de beëindiging van detentie.

Hoofdstuk 5. Bijstand voor kosten in verband met wonen

Paragraaf 5.1: Woonkosten

Artikel 20. Woonkostentoeslag en verhuisplicht

1. Het college kan aan de bijzondere bijstand die wordt verstrekt in de vorm van een woonkostentoeslag nadere verplichtingen verbinden (de verhuisplicht).
2. Het college legt de verhuisplicht niet op indien:
 - a. belanghebbende of een persoon uit een gezin of huishouden gehandicapt is en de hoge huur wordt veroorzaakt door voorzieningen die in de woning zijn aangebracht vanwege de handicap;
 - b. er bij belanghebbende sprake is van door een deskundige vastgestelde geobjectiveerde sociale en/of medische gronden waardoor verhuizen niet kan worden gevegd;
 - c. belanghebbende op het moment van de aanvraag jonger is dan 21 jaar, mits de huurlasten lager zijn dan de maximale huurgrens als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag;
 - d. belanghebbende als zelfstandige wordt aangemerkt die gedurende een korte periode algemene bijstand ontvangt op grond van artikel 2, eerste lid, sub a en b van het Bbz 2004.
 - e. Indien en zolang het college de verhuisplicht niet oplegt is de bijzondere bijstand niet aan de maximale termijn gebonden zoals genoemd in artikel 21, vierde lid en artikel 22, vijfde lid van deze beleidsregels.

Artikel 21. Woonkostentoeslag huurders

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen in de vorm van een tijdelijke woonkostentoeslag als de Wet op de huurtoeslag niet als passende en toereikende voorliggende voorziening kan worden aangemerkt op grond van persoonlijke omstandigheden. Hieronder wordt niet verstaan eigenschappen van de woning waardoor belanghebbende geen beroep kan doen op de Wet op de huurtoeslag.
2. Het college sluit bij de vaststelling van het recht en de hoogte van de bijzondere bijstand aan op de systematiek van de Wet op huurtoeslag. In afwijking van het eerste lid kan de bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid tevens worden toegekend indien de woonkosten hoger zijn dan de maximale subsidiabele huurgrens.
3. Aan het recht op bijzondere bijstand, als bedoeld in het eerste lid, worden verplichtingen verbonden die gericht zijn op het zoeken en accepteren van een goedkopere passende woning of woonruimte zoals bepaald in artikel 20 van deze beleidsregels.
4. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten als bedoeld in het eerste lid voor een periode van telkens 6 maanden, maar in totaal gedurende niet meer dan 24 maanden.
5. Indien de belanghebbende zich niet of in onvoldoende mate heeft ingespannen om een passende woning of woonruimte te verkrijgen en hem dit te verwijten valt, wijst het college de aanvraag om (verlenging van de) bijzondere bijstand af, tenzij sprake is van bijzondere redenen die verband houden met specifieke feitelijke omstandigheden van de belanghebbende of diens gezin.
6. In het geval het college bijzondere redenen, als bedoeld in het vorige lid, vaststelt kan de bijzondere bijstand met maximaal 6 maanden worden verlengd met inachtneming van het bepaalde in het vierde lid. De bijzondere bijstand wordt dan in de vorm van een lening verstrekt omdat er sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de Pw.
7. Indien belanghebbende 6 maanden voor de peildatum als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag een woning huurt waarvoor geen passendheidsverklaring wordt afgegeven, en hem dat in het

- kader van de voorzienbaarheid te verwijten valt, handelt het college de aanvraag af overeenkomstig het vijfde en zesde lid.
8. Het college wijst de aanvraag om bijzondere bijstand van de belanghebbende jonger dan 23 jaar met of zonder kinderen af indien de woonkosten hoger zijn dan de toepasselijke maximaal subsidiabele huurgrens, tenzij:
 - a. de woning is toegewezen op basis van een eerder hoger inkomen; of
 - b. de woning is toegewezen op basis van sociale factoren;
 - c. belanghebbende samenwoonde met een persoon met een hoger inkomen en die samenwoning in ieder geval op het moment van de aanvraag is beëindigd.
 9. In afwijking van het vierde lid eindigt het recht op bijzondere bijstand voor de belanghebbende, als bedoeld in het achtste lid, die de leeftijd van 23 jaar bereikt, per de datum waarop aanspraak ontstaat op huurtoeslag.

Artikel 22. Woonkostentoeslag woningeigenaren

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen in de vorm van een tijdelijke woonkostentoeslag aan woningeigenaren.
2. Het college sluit bij de vaststelling van het recht en de hoogte van de bijzondere bijstand aan op de systematiek van de Wet op huurtoeslag.
3. In afwijking van het eerste lid kan de bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid tevens worden toegekend indien de woonkosten hoger zijn dan de maximale subsidiabele huurgrens.
4. Het college kan bijzondere bijstand verlenen indien de woonkosten noodzakelijk zijn en voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.
5. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor een periode van telkens 12 maanden maar in totaal gedurende niet meer dan 24 maanden.
6. Het college kan tevens bijzondere bijstand toekennen aan de belanghebbende met vermogen in de eigen woning, hier betreft het gezien het bepaalde in artikel 35 lid 1 van de Pw buitenwettelijk begunstigend beleid.
7. Aan het recht op bijzondere bijstand, als bedoeld in het eerste lid, worden verplichtingen verbonden gericht op het verkopen van de eigen woning en het zoeken en accepteren van een passende woning of woonruimte zoals bepaald in artikel 20 van deze beleidsregels.
8. Indien de belanghebbende zich in voldoende mate heeft ingespannen zonder dat dit heeft geleid tot het verkopen van de eigen woning en/of het verkrijgen van een passende woning of woonruimte, kan de woonkostentoeslag met maximaal 12 maanden worden verlengd in het geval de kosten (nog steeds) voortvloeien uit bijzondere omstandigheden met inachtneming van het bepaalde in het vijfde lid.
9. Indien de belanghebbende zich niet of in onvoldoende mate heeft ingespannen om de eigen woning te verkopen en/of een passende woning of woonruimte te verkrijgen en hem dit te verwijten valt, wijst het college de aanvraag om (verlenging van de) bijzondere bijstand af, tenzij sprake is van bijzondere redenen die verband houden met specifieke feitelijke omstandigheden van belanghebbende of diens gezin.
10. In het geval het college bijzondere redenen, als bedoeld in het vorige lid, vaststelt kan de bijzondere bijstand met maximaal 12 maanden worden verlengd. De bijzondere bijstand wordt in de vorm van een lening verstrekt omdat er sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de Pw.

Artikel 23. Vaststellen hoogte woonlasten woningeigenaren

1. De hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in artikel 22 van deze beleidsregels bestaat uit:
 - a. de hypotheekrente, niet zijnde de aflossing of de premie van een spaarhypotheek;

- b. de hypotheekrente als voorfinanciering van de subsidie volgens de Beschikking geldelijke steun eigen woningen 1984;
 - c. de onroerend zaak belasting voor zover het de aanslag betreft van het eigendom en daarvoor geen kwijtschelding is verleend;
 - d. de erfpachtcanon;
 - e. de waterschapslasten en dergelijke over het eigendom en niet-eigendom voor zover geen kwijtschelding is verleend;
 - f. de afvalstoffenheffing voor zover geen kwijtschelding is verleend;
 - g. de opstalverzekering;
 - h. het rioolrecht;
 - i. andere zakelijke lasten die op de onroerende zaak drukken waaronder de noodzakelijke administratiekosten voor de vereniging van huiseigenaren.
2. Indien sprake is van gedeeltelijke bewoning door de belanghebbende van diens woning en de kosten als bedoeld in het eerste lid niet zijn gesplitst, dan stemt het college de hoogte van de bijzondere bijstand naar rato af op die kosten.
 3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de voorlopige teruggaaf voor wat betreft de hypotheekrenteaftrek, waarbij de hypotheekrenteaftrek in mindering wordt gebracht op het bedrag van de te verstrekken woonkostentoeslag.

Artikel 24. Kosten verstrekken krediethypotheek

1. Het college kan aan de woningeigenaar bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van het vestigen van een krediethypotheek.
2. De bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid kan tevens verstrekt worden aan de belanghebbende met vermogen in de eigen woning, hier betreft het gezien het bepaalde in artikel 35 lid 1 van de Pw buitenwettelijk begunstigend beleid.

Paragraaf 5.2 Verhuiskosten en inrichtingskosten

Artikel 25. Verhuiskosten algemeen

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor verhuiskosten als sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Daarvoor stelt het college eerst de noodzaak van de verhuizing vast.
2. Van een noodzakelijke verhuizing als bedoeld in het eerste lid kan sprake zijn bij:
 - a. het verlaten van een asielzoekerscentrum;
 - b. het verlaten van de echtelijke woning bij echtscheiding het verlaten van de echtelijke woning bij echtscheiding of duurzame verbreking van een duurzame samenwoning;
 - c. de beëindiging van detentie;
 - d. verhuizing in verband met het bewonen van een woning waarbij de belanghebbende niet in aanmerking komt voor een huurtoeslag op grond van de Wet op de huurtoeslag, en in verband met het aanvragen van bijzondere bijstand voor woonkosten de verhuisverplichting is opgelegd binnen de drie jaar voorafgaande aan de aanvraag voor verhuiskosten.
3. Onder verhuiskosten als bedoeld in het eerste lid worden aangemerkt:
 - a. eerste maand huur, aansluitkosten gas/water/electra of dubbele huur en administratiekosten;
 - b. waarborgsom;
 - c. de werkelijke kosten van het huren van een busje om de goederen te verhuizen, voor maximaal twee dagen, inclusief brandstof.

4. De hoogte van de bijzondere bijstand voor de eerste maand huur of dubbele huur, transportkosten en administratiekosten en/of de waarborgsom wordt vastgesteld op basis van de feitelijk uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.
5. De bijzondere bijstand voor de kosten van de waarborgsom wordt in de vorm van een lening verstrekt, waarbij het bedrag van een teruggave van de vorige waarborgsom van de vorige woning op de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand in mindering wordt gebracht.

Artikel 26. Duurzame gebruiksgoederen en inrichtingskosten

1. Indien sprake is van bijzondere omstandigheden kan het college bijzondere bijstand verlenen voor de noodzakelijke kosten van duurzame gebruiksgoederen.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand duurzame gebruiksgoederen wordt vastgesteld aan de hand van de prijzen uit de Prijzengids van het NIBUD en de woonsituatie van de belanghebbende en het gezin.
3. De bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen wordt in beginsel in de vorm van een lening verstrekt.
4. De hoogte van de bijzondere bijstand voor een volledige (her)inrichting van de woning wordt vastgesteld op basis van 75% van de bedragen uit de Prijzengids van het NIBUD, aangezien belanghebbende wordt geacht een aantal goederen tweedehands aan te schaffen.
5. Het college bevordert de aanschaf van tweedehands duurzame gebruiksgoederen door de belanghebbende voorlichting te geven over op welke wijze de duurzame gebruiksgoederen aangeschaft kunnen worden.
6. In afwijking van het derde lid kan het college de bijzondere bijstand om niet verstrekken indien voor de belanghebbende het verstrekken van een lening niet verantwoord is. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn indien de belanghebbende is toegelaten tot een wettelijk of minnelijk schuldhulpverleningstraject, voldoet aan de voorwaarden van dat traject en het verstrekken van bijzondere bijstand in de vorm van een lening het slagen van het traject in gevaar brengt.
7. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid wordt 50% van de hoogte van de bijzondere bijstand voor een volledige inrichting voor personen die zich vanuit het AZC voor het eerst in de gemeente vestigen verstrekt om niet, de overige 25% wordt verstrekt in de vorm van een geldlening, waarbij deze lening binnen 6 maanden na verzenddatum van het toekenningsbesluit van de bijzondere bijstand om niet moet zijn ingediend.

Artikel 27. Babyuitzet

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van de babyuitzet als sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.
2. Onder de kosten van een babyuitzet worden verstaan:
 - a. een box;
 - b. een kinderstoel;
 - c. een combi/kinder- en wandelwagen;
 - d. een babyledikant met matras en beddengoed;
 - e. een commode.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op basis van 75% van de bedragen uit de Prijzengids van het NIBUD, aangezien belanghebbende wordt geacht een aantal goederen tweedehands aan te schaffen.
4. Indien recht bestaat op bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid kan het college tevens bijzondere bijstand verstrekken voor de eerste kosten van een babyuitzet (luiers, badje, kleding, kruik) ter hoogte van een forfaitair bedrag van € 50,00.

5. De bijzondere bijstand voor de babyuitzet als bedoeld in het eerste lid wordt in beginsel in de vorm van een lening verstrekt.
6. De forfaitaire vergoeding als bedoeld in het vierde lid wordt om niet verstrekt.

Paragraaf 5.3 Overige kosten in verband met wonen

Artikel 28. Doorbetaling huur en vaste lasten bij verblijf in detentie

1. Het college kan aan een belanghebbende zonder partner en/of (andere) medebewoners en die huurder is van een woning maximaal eens per 5 jaar bijzondere bijstand verlenen voor de doorbetaling van de vaste lasten indien:
 - a. belanghebbende in Nederland in detentie verblijft; en
 - b. de periode van detentie tenminste 4 weken duurt maar niet langer duurt dan 12 maanden.
2. Onder de vaste lasten als bedoeld in het eerste lid worden verstaan:
 - a. de woonkosten; en
 - b. de kosten van het vastrecht voor gas, water en elektra;
 - c. de volledige kosten indien het een woning is waaraan all-in kosten zijn verbonden.
3. De bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid betreft buitenwettelijk begunstigend beleid.
4. De periode waarover bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid kan worden verstrekt bedraagt maximaal 6 maanden en kan worden verlengd met 6 maanden indien de feitelijke duur van detentie niet langer is dan 12 maanden.
5. Geen bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt verstrekt indien:
 - a. De belanghebbende de mogelijkheid heeft om de straf tijdens de weekenden of anderszins te ondergaan;
 - b. De belanghebbende beschikt over financiële reserves waarmee hij zelf in de kosten kan voorzien. Hierbij wordt rekening gehouden met alle inkomsten als bedoeld in artikel 31 lid 2 die hoger zijn dan de norm als bedoeld in artikel 23 van de Pw en in afwijking van artikel 34 lid 3 van de Pw het volledige aanwezige eigen vermogen voor zover dit naar redelijkheid in de situatie van belanghebbende kan worden aangewend, er wordt dan ook geen rekening gehouden met de vermogensvrijlating en vrijlating van inkomsten in het kader van de draagkrachtberekening;
 - c. Indien belanghebbende ervoor kiest om een straf uit te zitten in plaats van het betalen van een boete.
6. Indien pas ná de datum van besluitname bekend wordt dat de totale periode van detentie meer dan 12 maanden bedraagt, dan beëindigt het college de toegekende bijzondere bijstand ingaande de eerste van de volgende maand na het bekend worden van de detentieduur.
7. De bijzondere bijstand wordt in de vorm van een lening verstrekt.

Artikel 29. Doorbetaling huur en vaste lasten bij verblijf in instelling

1. Het college kan aan de alleenstaande (ouder) die tijdelijk verblijft in een instelling vanwege medische of sociale omstandigheden en de aangepaste norm heeft zoals bepaald in artikel 23 van de Pw, bijzondere bijstand verlenen voor de doorbetaling van de vaste lasten indien het aanhouden van de woning noodzakelijk is.
2. Onder de vaste lasten als bedoeld in het eerste lid worden verstaan:
 - a. de huur; en
 - b. de kosten van het vastrecht voor gas, water en elektra;
 - c. de volledige kosten indien het een woning is waaraan all-in kosten zijn verbonden.

3. De periode waarin het college bijzondere bijstand kan verlenen vangt aan nadat de norm is aangepast naar de norm als bedoeld in artikel 23 van de Pw, en wordt uiterlijk beëindigd na een jaar na datum opname.

Hoofdstuk 6. Bijstand voor kosten van medische aard en kosten in verband met beperkingen

Artikel 30. Medische kosten

1. De Zorgverzekeringswet, de Wet langdurige zorg, de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en de Regeling Zorgverzekering, zijn toereikende en passende voorliggende voorzieningen voor medische kosten op grond waarvan deze kosten niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid worden de vergoedingen op grond van de door de gemeente aangeboden collectieve zorgverzekeringen als toereikend en maatgevend voor het (buitenwettelijk begunstigend) bijzondere bijstandsbeleid aangemerkt, indien:
 - a. op de peildatum voor het afsluiten van een door de gemeente aangeboden collectieve verzekering niet werd voldaan aan de voorwaarden voor deelname; of
 - b. anderszins een vergelijkbare verzekering tegen ziektekosten is afgesloten; of
 - c. voor een op de belanghebbende medische situatie afgestemde aanvullende verzekering is gekozen.
3. Voor zover in wettelijk opgelegde eigen bijdragen in het kader van de Zorgverzekeringswet, de Regeling zorgverzekering, de Wet langdurige zorg en de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 geen tegemoetkoming kan worden verkregen uit een voorliggende voorziening en/of een vergoeding in het kader van een collectieve zorgverzekering kan voor de eigen bijdrage bijzondere bijstand worden verstrekt, voor zover de eigen bijdrage per draagkrachtjaar meer bedraagt dan het bedrag als genoemd in artikel 35 lid 2 van de Pw.
4. Bij het bepalen van de hoogte van de bijzondere bijstand worden de kosten die als algemeen gebruikelijk worden beschouwd in mindering gebracht op de bijzondere bijstand.
5. Uitgezonderd van de mogelijkheid tot het verstrekken van bijzondere bijstand zoals bepaalt in het derde lid zijn:
 - a. het verplicht eigen risico bij de Zorgverzekeringswet;
 - b. de eigen bijdrage bij zorg met verblijf;
 - c. de eigen bijdrage wanneer een besparingsmotief voor belanghebbende zelf hieraan ten grondslag ligt;
 - d. een eigen bijdrage voor een geneesmiddel dat is ingedeeld in een groep van onderling vervangbare geneesmiddelen.

Artikel 31. Meerkosten van bewassing en kledingslijtage

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor meerkosten waskosten en kledingslijtage, waaronder ook schoeisel, indien er sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.
2. Onder meerkosten waskosten en kledingslijtage als bedoeld in het eerste lid worden de kosten verstaan die zich voordoen wanneer vanwege een medische oorzaak meer slijtage van de kleding, schoeisel of beddengoed dan wel extra bewassing noodzakelijk is ten opzichte van wat gebruikelijk is.
3. Bijzondere bijstand is niet mogelijk indien:
 - a. sprake is van gewichtsverlies als gevolg van een niet op medisch advies gevolgd dieet;

- b. geslachtsverandering,
omdat aangenomen wordt dat er sprake is van een geleidelijk proces waarbij belanghebbende voldoende mogelijkheden heeft om de kosten op te vangen.
4. Bijzondere bijstand is niet mogelijk indien:
 - a. de belanghebbende in een Wlz-instelling of in een verzorg- of verpleeghuis verblijft;
 - b. de bijzondere bijstand wordt aangevraagd voor kinderen tot vier jaar;
 5. Het college stelt het recht en de omvang van de bijzondere bijstand vast aan de hand van een medisch advies van een medisch adviseur als bedoeld in artikel 2 van deze beleidsregels.
 6. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de individuele situatie van belanghebbende en vastgesteld ter hoogte van het verschil tussen de normale gemiddelde kosten voor waskosten en kosten kledingslijtage volgens de Prijzengids van NIBUD en het feitelijk (noodzakelijk) gemaakte kosten.
 7. Voor kinderen tussen de 4 en 15 jaar wordt de hoogte van de bijzondere bijstand vastgesteld op maximaal 75% van het normbedrag voor volwassenen.

Artikel 32. Stookkosten

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor stookkosten indien er sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten vanwege een medische oorzaak.
2. Indien en voor zover de meerkosten het gevolg zijn van een slecht geïsoleerde woning komen die kosten niet voor bijzondere bijstand in aanmerking.
3. Het college stelt het recht en de omvang van de bijzondere bijstand vast aan de hand van een medisch advies van een medisch adviseur als bedoeld in artikel 2 van deze beleidsregels.
4. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt het verschil tussen het gemiddelde normale verbruik voor stookkosten volgens de Prijzengids van NIBUD en het werkelijke noodzakelijke extra verbruik.
5. In het medisch advies zoals genoemd in het derde lid wordt in ieder geval vermeld op welke vertrekken in de woning de meerkosten betrekking hebben, op welke periode de meerkosten betrekking hebben (koude maanden of gehele jaar) en de geldigheidsduur van het advies.

Artikel 33. Dieetkosten

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor dieetkosten van een medisch noodzakelijk dieet indien de kosten van dat dieet meerkosten met zich meebrengen.
2. Het college stelt het recht en de omvang van de bijzondere bijstand vast aan de hand van een medisch advies van een medisch adviseur als bedoeld in artikel 2 van deze beleidsregels De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt het verschil tussen de gemiddelde kosten voor voeding voor een vergelijkbaar gezond persoon volgens de Prijzengids van NIBUD en de werkelijke noodzakelijke kosten voor voeding in verband met het dieet.

Artikel 34. Maaltijdservice

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de meerkosten van de maaltijdvoorziening indien de noodzaak wordt vastgesteld op basis van een deskundigenadvies.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op basis van de Prijzengids van NIBUD en bedraagt het verschil tussen de gemiddelde kosten van een maaltijd en de kosten van de maaltijdvoorziening, waarbij de kosten van de maaltijdvoorziening maximaal 300% bedragen van de gemiddelde kosten van een maaltijd volgens de Prijzengids van NIBUD.

Artikel 35. Personenalarmering

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van medisch noodzakelijke personenalarmering.
2. Slechts de kosten van het abonnement en de eenmalige aansluitkosten komen voor bijzondere bijstand in aanmerking.

Hoofdstuk 7. Eigen bijdragen van niet medische aard

Artikel 36. Eigen bijdragen rechtsbijstand en griffierechten

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van de eigen bijdrage voor rechtsbijstand indien aan de belanghebbende een toevoeging is verleend door de Raad van Rechtsbijstand en indien deze moet worden betaald op grond van de Wet op de rechtsbijstand.
2. De noodzakelijke kosten voor de eigen bijdrage rechtsbijstand worden vastgesteld op basis van de verschuldigde eigen bijdrage verminderd met de verlaging, als bedoeld in het Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand, die belanghebbende redelijkerwijs had kunnen krijgen.
3. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor griffierecht, mits de belanghebbende gebruik maakt van de mogelijke kortingsregelingen voor griffierechten.
4. De kosten van de eigen bijdrage rechtsbijstand en griffierechten komen op, op de datum van de nota.

Artikel 37. Eigen bijdrage kinderopvang

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de eigen bijdrage van kinderopvang op basis van een door een (medisch) deskundige vastgestelde sociaal-medische indicatie en er geen beroep kan worden gedaan op de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen.
2. Bij de aanvraag moet een indicatie kinderopvang Sociaal Medische Indicatie van een (medisch) deskundige worden overlegd.
3. Als er geen sprake is van een voorliggende voorziening kan in bijzondere noodzakelijke gevallen (zoals bij beperking ouder of kind) bijzondere bijstand voor kosten van niet arbeid gerelateerde kinderopvang worden verstrekt voor:
 - a. voorschoolse – en vroegschoolse educatie;
 - b. noodzakelijke informele kinderopvang buiten de reguliere opvangtijden of als er nog geen plaats is in de formele kinderopvang.
4. De bijzondere bijstand wordt alleen verstrekt voor het aantal uren kinderopvang per kind dat redelijkerwijs noodzakelijk is voor het opheffen of verminderen van de sociale en/of medische omstandigheden van de ouder.
5. De ouder kan de gemeente machtigen om de betalingen rechtstreeks aan het kindercentrum of gastouderbureau te doen.
6. De ouder verstrekt op verzoek van het college een overzicht van de feitelijke afgenomen kinderopvang over het voorafgaande jaar.
7. Het college stelt de bijzondere bijstand na ontvangst van het overzicht als genoemd in het zesde lid definitief vast.
8. Kosten van kinderopvang die samenhangen met re-integratie, dienen te worden beoordeeld op grond van de Re-integratieverordening en Beleidsregels re-integratie van de gemeente Weesp.

Hoofdstuk 8. Reiskosten

Artikel 38. Reiskosten voor bezoeken gezinsleden of naaste familieleden en naaste aanverwanten

1. Onder gezinsleden of naaste familieleden als bedoeld in dit artikel worden verstaan: de partner of eerste of tweede graad bloedverwanten of aanverwanten van de aanvrager.
2. Onder reiskosten als bedoeld in dit artikel worden kosten verstaan in verband met:
 - a. het bezoek aan een gezinslid of naast familielid dat verblijft in een ziekenhuis, mits dat verblijf langdurig van aard is. Daarvan is sprake indien en voor zover het afleggen van de bezoeken langer dan 4 weken voortduurt. Alleen reiskosten die ná 4 weken worden gemaakt kunnen voor bijzondere bijstand in aanmerking komen;
 - b. het bezoek aan een gezinslid of naast familielid, dat verblijft in een instelling, niet zijnde een ziekenhuis, als bedoeld in de Pw of de Wet langdurige zorg of thuis wordt verzorgd dan wel verpleegd;
 - c. het bezoek van de ouder(s) voor het bezoek aan de instelling, niet zijnde een ziekenhuis, waar hun kind verblijft;
 - d. het bezoek aan een gedetineerd gezinslid of naast familielid in Nederland;
 - e. in verband met calamiteiten bij een gezinslid of naast familielid in Nederland.
3. Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor reiskosten indien er geen sprake is van een voorliggende voorziening en deze kosten noodzakelijk zijn en voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.
4. Reiskosten worden vergoed op basis van de kosten van het Openbaar Vervoer.
5. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt in beginsel gebaseerd op een bezoekfrequentie van maximaal twee keer per week. Daarvan kan het college afwijken rekening houdend met de aard van de (familie)relatie die de belanghebbende heeft met de persoon aan wie de bezoeken worden afgelegd. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt niet meer dan het OV-tarief volgens de 2de klasse (niet zijnde een toeslagtrein) rekening houdend met het gebruik van een eventuele kortingskaart.

Hoofdstuk 9. Overige kostensoorten

Artikel 39. Kosten bewindvoering

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van de eigen bijdrage van bewindvoering op basis van een beschikking van de kantonrechter.
2. Onder kosten eigen bijdrage bewindvoering worden in dit artikel verstaan de kosten van:
 - a. curatele;
 - b. beschermingswind;
 - c. mentorschap.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gebaseerd op de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren.

Artikel 40. Uitvaartkosten

1. Het college kan aan de belanghebbende die als erfgenaam wordt of kan worden aangemerkt bijzondere bijstand verlenen voor de uitvaartkosten indien en voor zover de nalatenschap geen of onvoldoende middelen bevat of nog niet bekend is of dat het geval is of zal zijn.
2. Bij het vaststellen van de hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt uitgegaan van de werkelijke kosten, waarbij de bijzondere bijstand maximaal € 3.000,00 voor de

- gehele uitvaart bedraagt. De hoogte van het bedrag aan bijzondere bijstand wordt voorts gedeeld door het aantal erfgenamen.
3. Een overlijdensuitkering vanuit een sociale zekerheidsuitkering is een voorliggende voorziening die niet geacht wordt passend en toereikend te zijn. De uitkering wordt niet meegenomen bij het vaststellen van de hoogte van de draagkracht.
 4. De bijzondere bijstand wordt in de vorm van een lening verstrekt.

Hoofdstuk 10. Terugvordering bijzondere bijstand

Artikel 41. Terugvordering bijzondere bijstand

1. Het college kan bijzondere bijstand terugvorderen indien verantwoording van de kosten middels een bewijs van aanschaf niet of niet tijdig wordt gedaan.
2. Het college kan de bijzondere bijstand terugvorderen indien deze:
 - a. niet volledig is besteed voor het doel waarvoor deze is toegekend;
 - b. is besteed voor een ander doel dan waarvoor deze is toegekend.

Hoofdstuk 11. Overige bepalingen

Artikel 42. Hardheidsclausule en onvoorziene omstandigheden

1. Het college handelt in overeenstemming met bovenstaande beleidsregels, tenzij dat naar het oordeel van het college voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregels te dienen doelen, conform artikel 4:84 van de Awb.
2. In gevallen waarin deze beleidsregels niet voorzien beslist het college.

Artikel 43. Vervallen oude beleidsregels en overgangsrecht

1. Met de inwerkingtreding van deze beleidsregels komen de volgende beleidsregels te vervallen:
 - a. Beleidsregels bijzondere bijstand 2004;
 - b. Beleidsregel vergoeding eigen bijdrage kosten kinderopvang Weesp 2013;
 - c. Aanpassing beleid bijzondere bijstand 2007;
 - d. Aanpassing beleidsregels Bijzondere bijstand 2011;
 - e. Beleidsregels Bijzondere Bijstand Weesp 2015.
2. Indien de belanghebbende reeds een vergoeding ontvangt op grond van het oude beleid, wordt een overgangstermijn van 6 maanden gehanteerd, tenzij deze beleidsregels gunstiger zijn voor de belanghebbende.

Artikel 44. Citeertitel; inwerkingtreding

1. Deze regeling kan worden aangehaald als: Beleidsregels Bijzondere Bijstand Weesp 2018.
2. Deze regeling treedt in werking op DATUM.

Toelichting

Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van de Pw en daarin opgenomen mogelijkheid van het verstrekken van individuele bijzondere bijstand (artikel 35 van de Pw).

In deze beleidsregels wordt uitgewerkt hoe het college invulling geeft aan beleidsvrijheid ten aanzien van de verstrekking van bijzondere bijstand. Het recht op bijzondere bijstand wordt per individueel geval vastgesteld. Om recht te hebben op bijzondere bijstand is het niet vereist dat de belanghebbende ook recht heeft op algemene bijstand.

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begrippen

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2. Advisering

In dit artikel wordt aangegeven dat het college om een deskundigenadvies kan vragen indien dit voor de vaststelling van het recht op/hoogte van de bijzondere bijstand noodzakelijk is.

Tevens wordt in dit artikel (tweede lid) bepaald bij welke aanvragen in ieder geval een deskundigenadvies door een medisch adviseur opgevraagd dient te worden.

De belanghebbende dient medewerking te verlenen aan de onderzoeken, omdat anders het recht op bijzondere bijstand niet is vast te stellen.

Een advies is niet altijd noodzakelijk: bij jaarlijks terugkerende kosten en een onveranderde situatie kan een advies bijvoorbeeld achterwege blijven. Dit is ook mogelijk indien de medische noodzaak op een andere wijze is vastgesteld, niet langdurig zijn en de kosten lager zijn dan € 300,00.

Artikel 3. Nadere verplichtingen

Het college kan aan de bijzondere bijstand nadere verplichtingen verbinden op grond van artikel 55 van de Pw.

Hoofdstuk 2. Algemene uitgangspunten en voorwaarden

Artikel 4. Algemene voorwaarden

Eerste lid

In paragraaf 2.2 van de Pw staan de algemene voorwaarden voor het recht op (bijzondere) bijstand. Dat betekent dat het college (in principe) geen bijzondere bijstand verleent als een van deze artikelen van toepassing is (in artikel 11 tot en met 16 van de Pw is beschreven in welke situaties in principe geen bijzondere bijstand kan worden verstrekt). Dat geldt niet als deze beleidsregels anders bepalen, zoals bij het toekennen van bijzondere bijstand voor het doorbetalen van de huur aan de belanghebbende die in Nederland in detentie verblijft (zie artikel 28 van deze beleidsregels). Verblijft belanghebbende in het buitenland in detentie, dan staat artikel 13, eerste lid onder e, van de Pw in de weg aan bijstandsverlening. Dat artikel bepaalt dat na overschrijding van de periode van 4 weken (pensioengerechtigden 13 weken) er geen recht bestaat op (bijzondere) bijstand.

In de genoemde artikelen 11 tot en met 16 komt het volgende aan de orde.

1. Territorialiteitsbeginsel (artikel 11 van de Pw)

Op grond van territorialiteitsbeginsel geldt dat er geen recht bestaat op (bijzondere) bijstand voor personen die buiten Nederland verblijven of wonen, tenzij betrokkene gedurende de wettelijk bepaalde toegestane periode buiten Nederland verblijft zonder dat dit consequenties heeft voor het recht op bijstand. Evenmin bestaat recht op (bijzondere) bijstand voor kosten die buiten Nederland worden gemaakt.

2. Onderhoudsplicht ouders (artikel 12 van de Pw)

Jongeren van 18 tot en met 20 jaar kunnen recht hebben op bijzondere bijstand indien de noodzakelijke kosten van het bestaan meer bedragen dan de voor hem geldende norm én voor deze kosten geen beroep kan worden gedaan op de ouders, omdat de middelen van de ouder(s) daartoe niet toereikend zijn of de jongere redelijkerwijs de onderhoudsrecht jegens de ouders niet te gelde kan maken. De kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd zijn vaak verbonden aan zelfstandige huisvesting van de jongere. Het college beoordeelt of zelfstandige huisvesting noodzakelijk is.

3. Uitsluiting van bijstand (artikel 13 van de Pw)

In het eerste lid van artikel 13 van de Pw staan de situaties beschreven wanneer geen recht bestaat op bijzondere bijstand.

4. Niet noodzakelijke kosten (artikel 14 van de Pw)

In artikel 14 van de Pw staan kosten beschreven die niet noodzakelijk worden geacht. Zie ook toelichting artikel 5 van deze beleidsregels.

5. Voorliggende voorziening (artikel 15 van de Pw)

In artikel 15 lid van de Pw wordt bepaald dat geen recht op bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening die, gezien haar aard en doel, wordt geacht voor de belanghebbende toereikend en passend te zijn. Het recht op bijstand strekt zich evenmin uit tot kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt. Zie ook toelichting artikel 6 van deze beleidsregels.

6. Zeer dringende redenen (artikel 16 van de Pw)

Voor personen die zijn uitgesloten van het recht op bijstand kunnen zeer dringende redenen nopen om toch tot bijstandsverlening over te gaan. Dit geldt niet voor de vreemdeling als bedoeld in het tweede lid van artikel 16 van de Pw. Artikel 16 van de Pw kan niet worden toegepast indien de belanghebbende niet onder de personenkring valt, als bedoeld in artikel 11 van de Pw (CRVB:2010:BO9242).

De zeer dringende redenen hebben feitelijk niets te maken met uitsluitingsgrond zelf, maar zien op de situatie die daardoor ontstaat, die in de betreffende gevallen mogelijk moet worden voorkomen. In het algemeen zal de aanvrager die omstandigheden moeten stellen en zo nodig nader moeten onderbouwen. Het college zal in voorkomende gevallen de vraag moeten beantwoorden of bijstandsverlening volstrekt onvermijdelijk is. Onder zeer dringende redenen vallen situaties van levensbedreigende aard of die blijvend ernstig letsel of invaliditeit tot gevolg kunnen hebben. Ernstig letsel kan ook psychisch letsel omvatten. Uit de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep blijkt overigens dat er maar zeer zelden met succes een beroep wordt gedaan op toepassing van artikel 16 van de Pw.

Tweede lid

De Pw heeft als uitgangspunt dat alleen recht op bijstand bestaat voor personen die in Nederland verblijven en wonen. Uit het in artikel 11 van de Pw genoemde territorialiteitsbeginsel vloeit ook voort dat kosten die buiten Nederland zijn opgekomen of niet aan Nederland zijn gebonden niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen (CRVB:2000:AJ9617 en CRVB:2015:363).

Indien de belanghebbende kosten maakt in het buitenland dan worden deze geacht te kunnen worden voldaan uit de reisverzekering.

Artikel 5. Noodzakelijke kosten

Het is alleen mogelijk bijzondere bijstand te verlenen voor noodzakelijke kosten. Dit ter onderscheiding van wenselijke kosten. De Pw beschrijft niet wat (precies) onder noodzakelijke kosten wordt verstaan. Alleen in artikel 14 van de Pw is een limitatief aantal kostensoorten genoemd die in ieder geval niet noodzakelijk zijn. Voor deze kostensoorten volgt dus geen beoordeling op grond van artikel 35 van de Pw, er is geen bijzondere bijstand mogelijk.

Artikel 6. Voorliggende voorziening

In verband met het uitgangspunt dat de Pw als sluitstuk van ons sociaal zekerheidstelsel fungeert, speelt het begrip voorliggende voorziening een bepalende rol. Artikel 15 van de Pw bepaalt, dat geen recht op bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening die, gezien haar aard en doel, wordt geacht voor de belanghebbende toereikend en passend te zijn. Het recht op bijstand strekt zich evenmin uit tot de kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt.

In het geval artikel 15 van de Pw toewijzing van bijstand in de weg staat, wordt niet meer toegekomen aan een toetsing aan artikel 35 van de Pw.

Artikel 7. Bijzondere omstandigheden

De bijzondere individuele situatie van de belanghebbende en/of het gezin bepaalt of kosten als bijzonder kunnen worden aangemerkt. Er kan niet altijd op voorhand worden gezegd of de kosten waar bijzondere bijstand voor wordt aangevraagd incidenteel of periodiek bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan zijn. Dat is van belang om te weten in verband met de reserveringsplicht. Voor incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan geldt in principe een reserveringsplicht dan wel de verplichting om gebruik te maken van de mogelijkheid van een gespreide betaling achteraf.

Artikel 8. Draagkracht

De bijzondere bijstand is niet alleen voor bijstandsgerechtigden. Bijzondere bijstand is toegankelijk voor iedereen met een laag inkomen. Bepalend is de draagkracht van de belanghebbende(n), waarbij het inkomen met de van toepassing zijnde bijstandsnorm wordt vergeleken. Bij geen of slechts een beperkte draagkracht, kan aanspraak op bijzondere bijstand bestaan voor specifieke kosten, die niet uit het reguliere inkomen of uit de algemene bijstand kunnen worden voldaan. De bijzondere noodzakelijke kosten moeten de draagkracht te boven gaan.

Volledigheidshalve wordt nog vermeld, dat de algemene voorwaarden voor het recht op bijstand onverkort van toepassing zijn en dat de belanghebbende moet voldoen aan de algemene voorwaarden om überhaupt recht te hebben op bijzondere bijstand. De algemene voorwaarden staan in de artikelen 11 t/m 16 van de Pw vermeld (zie ook artikel 4 tot en met 7 van deze beleidsregels).

Artikel 9. Draagkrachtruimte en draagkrachtpercentage

Bij het verstrekken van bijzondere bijstand moet rekening worden gehouden met de draagkracht van de belanghebbende. Het college kan bepalen welk deel van het vermogen en inkomen boven de bijstandsnorm bij de vaststelling van de draagkracht in aanmerking wordt genomen (artikel 35, lid 1, van de Pw).

De middelen zoals genoemd in de artikelen 31 t/m 34 van de Pw worden bij de vaststelling van de draagkracht in aanmerking genomen. Daarbij zijn de vrijlatingen zoals die gelden bij de algemene

bijstand niet van toepassing voor de bijzondere bijstand, met uitzondering van artikel 31 lid 5 van de Pw.

Met het tweede lid wordt voor het inkomensbegrip zoveel mogelijk aangesloten bij de algemene bijstand. Een uitzondering hierop is bij kosten waarvoor de vergoedingen, tegemoetkomingen of verstrekkingen zijn bedoeld, en in welke kosten bijzondere bijstand wordt verleend. Bijvoorbeeld bij de hoogte van een woonkostentoeslag wordt rekening gehouden met een eventuele huurtoeslag of eigen woningbijdrage (oude premiereregelingen).

Het vermogen, voor zover dat de grens van het vrij te laten bescheiden vermogen niet te boven gaat, wordt buiten beschouwing gelaten. Een uitzondering hierop is bij de verstrekking van een overbruggingsuitkering. Hier worden wel alle beschikbare financiële middelen in ogenschouw genomen.

Bezittingen in natura die naar hun aard en waarde algemeen gebruikelijk zijn (inboedel), blijven buiten beschouwing.

Vermogen in de eigen woning wordt niet zonder meer vrijgelaten. Het vermogen inclusief de overwaarde in de eigen woning dient, voor zover dat meer bedraagt dan de normen als vermeld in artikel 34 lid 3, van de Pw, eerst te worden aangewend voor de betaling van de bijzondere noodzakelijke kosten. Een uitzondering hierop is de bijzondere bijstand voor woonkosten voor woningeigenaren.

In het vierde lid wordt bepaald wanneer er sprake is van draagkracht, zodra de toepasselijke bijstandsnorm wordt overschreden.

De draagkracht voor personen die in detentie verblijven is afwijkend bepaald in artikel 28, vijfde lid van deze beleidsregels.

Artikel 10. Draagkrachtperiode

Bij het vaststellen van de draagkracht ten behoeve van een aanvraag voor incidentele bijzondere bijstand wordt de draagkracht op basis van 12 maanden berekend. De berekende draagkracht wordt vervolgens in mindering gebracht op de bijzondere noodzakelijke kosten.

Bij het vaststellen van de draagkracht ten behoeve van een aanvraag voor periodieke bijzondere bijstand wordt de draagkracht eveneens op basis van 12 maanden berekend en uitgesmeerd over het aantal maanden waarop de verstrekking betrekking heeft, uiteraard met een maximum van 12 maanden. Deze uitgesmeerde draagkracht wordt vervolgens maandelijks in mindering gebracht op de bijzondere noodzakelijke kosten.

In het belang van de rechtszekerheid en de uitvoeringspraktijk geldt als uitgangspunt dat de draagkracht binnen de vastgestelde draagkrachtperiode in beginsel voor die periode definitief is. Met andere woorden: een eenmaal vastgestelde draagkracht wordt in beginsel niet meer aangepast.

Indien zich echter in de loop van de vastgestelde draagkrachtperiode ontwikkelingen voordoen, die van zodanig belangrijke aard zijn, dat hieraan niet kan worden voorbijgegaan (zoals het wegvallen dan wel het ontstaan van inkomstenbronnen) kan tussentijds herziening plaatsvinden voor het resterende deel van de draagkrachtperiode. In ieder geval is een wijziging van de draagkracht aan de orde bij een inkomensdaling/stijging van 10% of meer alsmede bij een wijziging in de hoogte van de bijzondere noodzakelijke kosten.

Periode bijzondere bijstand

De periode waarover periodieke bijzondere bijstand wordt toegekend hoeft niet gelijk te lopen met de draagkrachtperiode. Periodieke bijzondere bijstand kan worden toegekend voor een periode die

voorbijgaat aan de draagkrachtperiode. In een dergelijk geval wordt de draagkracht opnieuw vastgesteld na het verstrijken van de draagkrachtperiode.

Artikel 11. Vaststellen maandinkomen

Indien ten tijde van de aanvraag vaststaat dat de financiële omstandigheden van de belanghebbende(n) binnen de draagkrachtperiode aanmerkelijk zullen veranderen (zie de toelichting artikel 10), wordt de draagkracht in de loop van het draagkrachtjaar dienovereenkomstig aangepast.

De Centrale Raad van Beroep heeft uitspraken gedaan over draagkracht in relatie tot beslag op de uitkering. Deze uitspraken komen er op neer, dat als op (een deel van) het inkomen van de belanghebbende executoriaal beslag is gelegd, waardoor hij over dat (deel van het) inkomen geen feitelijke bestedingsmogelijkheid heeft, noch beschikkingsbevoegd is, noch een mogelijkheid heeft om het hem uit te laten betalen, het college bij de berekening van de draagkracht in het kader van de bijzondere bijstand met dat (deel van het) inkomen geen rekening mag houden. Dit betekent, dat als sprake is van executoriaal beslag op het inkomen, of als de klant is toegelaten tot de Wet schuldsanering natuurlijke personen (WSNP), hiermee rekening moet worden gehouden bij de berekening van de draagkracht. In dergelijke situaties dient dan ook te worden uitgegaan van het inkomen dat resteert na het beslag. Dit betekent weer niet zonder meer, dat er in dergelijke situaties geen draagkracht is. Bij de berekening van de beslagvrije voet wordt door de bewindvoerder / deurwaarder namelijk uitgegaan van de toepasselijke volledige bijstandsnorm en niet van de eventueel lagere toepasselijke kostendelersnorm.

Bij personen die in een minnelijk traject van schuldhulpverlening zitten, dient hetzelfde beleid als bij beslag op de uitkering en toelating tot de WSNP te worden toegepast. Bij een minnelijke regeling is er eveneens sprake van een problematische schuldensituatie. Mensen die hun best doen om via het minnelijk traject van hun schulden af te komen, moeten niet nadeliger uit zijn dan mensen die (soms door eigen toedoen) in het wettelijk traject terecht zijn gekomen. Wel moet worden beoordeeld, of het traject goed verloopt en de belanghebbende zich aan de afspraken houdt.

Bij directe verrekening van de huur- en/of zorgtoeslag door de Belastingdienst en voor wat betreft de opslag bij de inhouding van de bestuursrechtelijke premie voor de zorgverzekering door het Zorginstituut Nederland geldt eveneens dat de belanghebbende niet redelijkerwijs kan beschikken over dat (deel van het) inkomen.

Toeslagen op grond van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir), zoals zorg- of huurtoeslag, zijn inkomensafhankelijk. Naar mate het inkomen stijgt, daalt de toeslag. Bij bepaling van de draagkrachtruimte wordt hiermee rekening gehouden. Ter beperking van deze armoedeval is bij een inkomen tot 110 % van de geldende bijstandsnorm het percentage van de draagkrachtruimte op nihil gesteld. Indien het inkomen hoger is dan 110% van de geldende bijstandsnorm bedraagt de draagkracht 40% van het gedeelte van het inkomen dat hoger is dan 110% van de geldende bijstandsnorm.

Artikel 12. Drempelbedrag

Op grond van de Pw is het mogelijk om voor bijzondere bijstand een drempelbedrag in te stellen. Om de drempel voor de klanten zo laag mogelijk te maken, geldt geen drempelbedrag in welke vorm dan ook.

Artikel 13. Verhaal onderhoudsplichtige ouders

Indien het college bijzondere bijstand verstrekt aan de jongere van 18 tot 21 jaar wordt geen gebruik gemaakt van de bevoegdheid tot verhaal als bedoeld in artikel 62 van de Pw, ervaring heeft geleerd dat in vrijwel alle voorkomende gevallen de ouders niet in staat zijn te voldoen aan de onderhoudsplicht.

Artikel 14. Termijn periodieke bijstand

Uit oogpunt van klantvriendelijkheid alsmede administratieve lastenverlichting is bij periodieke bijzondere bijstand de termijn van bijstandsverlening gekoppeld aan de duur van de voorziening waarvoor bijstand wordt verstrekt, uiteraard voor zover en zolang noodzakelijk. Dit geldt ook bij een periode langer dan 12 maanden. Hiermee wordt voor de belanghebbende een administratieve lastenverlichting beoogd.

Wel dient ter beoordeling van de rechtmatigheid van de verstrekking bij een periode langer dan 12 maanden jaarlijks een toets op de nog aanwezige noodzaak van de kosten en de hoogte hiervan, het inkomen en vermogen alsmede naar de woon- of leefsituatie plaats te vinden. Dit kan daar waar mogelijk met behulp van langs geautomatiseerde weg verkregen informatie geschieden. Voorts dient te worden nagegaan of er inmiddels geen recht op vergoeding uit andere hoofde is ontstaan (bijvoorbeeld door wijziging in wet- en regelgeving).

Artikel 15. Vorm van de bijstand

De bijzondere bijstand wordt in beginsel om niet verstrekt, tenzij anders is vermeld.

Artikel 16. Hoogte van de bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bepaald door de hoogte van de in aanmerking te nemen kosten op basis van de Prijzengids van het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting (NIBUD) alsmede de in aanmerking te nemen middelen waarover de belanghebbende beschikt om de desbetreffende kosten te voldoen. Een mogelijke besparing van kosten die algemeen gebruikelijk zijn, wordt op de bijzondere bijstand in mindering gebracht.

Hoofdstuk 3. De aanvraag

Artikel 17. Indienen aanvraag

Het derde lid bepaalt de hoofdregel. In het algemeen geldt dat de aanvraag moet worden ingediend voor het moment waarop de kosten opkomen.

Het vierde lid bepaalt dat het college kan afwijken van de hoofdregel. Er kan op grond van dit lid met terugwerkende kracht bijzondere bijstand worden verstrekt, mits de kosten uiterlijk 3 maanden voor de datum van aanvraag zijn opgekomen.

Een factuur of ander bewijsstuk waaruit de datum en hoogte van de kosten blijken, moet worden overgelegd.

Bijstandverlening met terugwerkende kracht vermindert het niet-gebruik van de bijzondere bijstand. Het voorkomt ook het onnodig meerdere malen aanvragen voor kleine bedragen: de klant kan nota's opsparen.

Hoofdstuk 4. Bijstand voor kosten levensonderhoud

Artikel 18. Jongeren van 18 tot 21 jaar

Voordat sprake kan zijn van bijzondere bijstand voor de noodzakelijke kosten van het bestaan aan de belanghebbende van 18, 19 of 20 jaar, dient vastgesteld te worden, dat deze kosten hoger zijn dan de toepasselijke landelijke bijstandsnorm. Bij deze vaststelling moet onder andere worden beoordeeld of zelfstandige huisvesting voor de betrokken jongere noodzakelijk is. Dit heeft tot gevolg dat bijzondere bijstandsverlening niet mogelijk is, als de belanghebbende zonder dringende redenen zelfstandig is gaan wonen. Hierbij zal het vaak zal het gaan om situaties waarin de onderlinge

verhouding ernstig verstoord is. Met het begrip redelijkerwijs wordt tot uitdrukking gebracht, dat van geval tot geval beoordeeld dient te worden of hiervan inderdaad in die mate sprake is, dat de verlening van bijzondere bijstand gerechtvaardigd is.

Omdat de verlening van bijzondere bijstand aan de belanghebbende van 18, 19 of 20 jaar, zoals hierboven reeds aangegeven, uitsluitend bij wijze van hoge uitzondering zal plaatsvinden, wordt bepaald dat de hoogte van de te verstrekken bijstand wordt vastgesteld rekening houdend met de individuele omstandigheden. De totale, algemene en bijzondere, bijstand kan echter nooit meer bedragen dan het normbedrag voor een persoon van 21 jaar inclusief vakantietoeslag in vergelijkbare omstandigheden. Hierbij wordt rekening gehouden met de kostendelersnorm.

De bijzondere bijstand wordt verleend zolang de omstandigheden die aanleiding voor bijstandsverlening zijn geweest, voortduren en wordt in ieder geval beëindigd bij het bereiken van de 21-jarige leeftijd.

Artikel 19. Overbruggingsuitkering

Een overbruggingsuitkering is bijstand welke wordt verstrekt om de periode tot de eerste betaling van de algemene uitkering voor levensonderhoud te overbruggen, omdat daarvoor geen middelen beschikbaar zijn.

In die gevallen waarin de belanghebbende door de betaling achteraf in de problemen dreigt te raken, kan een overbruggingsuitkering worden verstrekt. Daarbij moet dan wel inzage worden gegeven in de dagafschriften van alle bankrekeningen.

Een overbruggingsuitkering mag niet in de plaats komen van het verstrekken van een voorschot voor levensonderhoud. Als de klant tot de ingangsdatum van het recht op algemene bijstand inkomsten ontving, bestaat er geen recht op een overbruggingsuitkering. Denk hierbij aan de beëindiging van een werkloosheidsuitkering.

Een aanvraag om een overbruggingsuitkering kan pas worden afgehandeld als duidelijk is, dat er recht bestaat op een uitkering in de kosten van levensonderhoud en per welke datum dit recht bestaat.

Statushouders die zich in de gemeente vestigen en uit een asielzoekerscentrum komen, hebben bijna altijd een overbruggingsuitkering nodig. De reden hiervoor is, dat zij tijdens hun verblijf in het asielzoekerscentrum per week betaald krijgen en de vergoeding alleen bedoeld is als zak- en kleedgeld. Statushouders hebben tijdens hun verblijf aldaar niet kunnen reserveren.

De hoogte van de overbruggingsuitkering is gelijk aan de voor de klant geldende bijstandsnorm, berekend over de periode van de ingangsdatum van het recht op uitkering tot de eerste betaling van de periodieke uitkering onder aftrek van eigen middelen. Hierbij geldt geen enkele vrijlating van inkomen en/of vermogen.

De overbruggingsuitkering bedraagt één maand uitkering. De overbruggingsuitkering is bijzondere bijstand voor levensonderhoud en wordt om niet verstrekt, tenzij sprake is van betoond tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan.

Van de overbruggingsuitkering moeten alle algemene noodzakelijke kosten voldaan worden. Als er al betalingen zijn of worden gedaan voor bijvoorbeeld huur of energiekosten, dient hiermee rekening te worden gehouden.

Hoofdstuk 5. Bijstand voor kosten in verband met wonen

Paragraaf 5.1: Woonkosten

Artikel 20. Woonkostentoeslag en verhuisplicht

In principe dient de persoon aan wie een woonkostentoeslag wordt verstrekt er binnen twee jaar voor te zorgen dat de verstrekking van woonkostentoeslag niet langer noodzakelijk is. Er wordt dan ook een verhuisplicht opgelegd. In dit artikel wordt aangegeven in welke situaties geen verhuisplicht wordt opgelegd. In deze gevallen is de verstrekking van de woonkostentoeslag niet gebonden aan de maximale periode van twee jaar.

Artikel 21. Woonkostentoeslag huurders

Met betrekking tot aanvragen voor een woonkostentoeslag dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de bewoners van een huurwoning en die van een woning in eigendom.

Bij een huurwoning wordt de hoogte van de woonkostentoeslag berekend volgens de richtlijnen van Schulink. Hierop wordt de te ontvangen huurtoeslag (achteraf op jaarbasis berekend) in mindering gebracht. Het resterende bedrag wordt toegekend als woonkostentoeslag.

Bij een eigen woning wordt de hoogte van de woonkostentoeslag bepaald aan de hand van een huurwoning met vergelijkbare woonlasten en de daarbij gemiste huurtoeslag.

De Wet op de huurtoeslag is in relatie tot woonkostentoeslag aan te merken als een voorliggende voorziening. Dit betekent dat wanneer bepaalde groepen (huurders) uitdrukkelijk buiten de werkingssfeer van de Wet op de huurtoeslag zijn gelaten, deze ook geen recht op woonkostentoeslag hebben. Het gaat hierbij vooral om huurders van een kamer of een gedeelde etage. Zij hebben geen recht op huurtoeslag, omdat zij geen zelfstandige woning of wooneenheid in de zin van de Wet op de huurtoeslag bewonen en er slechts voor bepaalde vormen van bewoning van onzelfstandige woonruimte huurtoeslag mogelijk is.

Een zelfstandige woning in de zin van de Wet op de huurtoeslag is een eengezinswoning, een appartement, een flat of een andere woonruimte met een eigen voordeur, een eigen keuken, een eigen toilet en een eigen wasruimte.

Aan het recht op woonkostentoeslag worden verplichtingen verbonden gericht op het zoeken en accepteren van een goedkopere passende woning of woonruimte waarop de Wet op de huurtoeslag van toepassing is. De woonkostentoeslag wordt steeds voor zes maanden toegekend voor een maximale periode van twee jaar. Indien bij het verstrekken van de woonkostentoeslag sprake is van een onvoldoende besef van verantwoordelijkheid wordt de bijstand in de vorm van een geldlening verstrekt.

Artikel 22. Woonkostentoeslag woningeigenaren

Zie toelichting onder artikel 21.

Artikel 23. Vaststellen hoogte woonlasten woningeigenaren

In dit artikel wordt bepaald met welke woonlasten rekening wordt gehouden bij het vaststellen van de hoogte van de woonkostentoeslag voor eigenaren.

Artikel 24. Kosten verstrekken krediethypotheek

Indien de woningeigenaar kosten moet maken voor het vestigen van een krediethypotheek komen deze kosten voor bijzondere bijstand in aanmerking. Bij de draagkracht wordt hierbij geen rekening gehouden met het vermogen in de woning, hier betreft het gezien het bepaalde in artikel 35 lid 1 van de Pw buitenwettelijk begunstigend beleid.

Paragraaf 5.2 Verhuiskosten en inrichtingskosten

Artikel 25. Verhuiskosten algemeen

In principe betreffen de kosten van verhuizing incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. In beginsel is dan ook geen bijstandsverlening mogelijk voor deze kosten. Dit betekent dat het voorzienbare kosten zijn waarvoor de reserveringsplicht geldt, reservering kan door middel van reservering vooraf dan wel gespreide betaling achteraf plaatsvinden.

Zodra kan worden voorzien, dat er een mogelijke verhuizing aan staat te komen, moet de belanghebbende reserveren voor deze kosten. Dat is dus veel eerder dan het moment waarop bekend wordt, dat de verhuizing plaats zal gaan vinden. Dit gaat nog vooraf aan de inschrijving voor een andere woning. Zo kunnen ouderen op zekere leeftijd verwachten, dat er mogelijk een verhuizing naar bijvoorbeeld een gelijkvloerse woning kan aankomen.

Bij gezinsuitbreiding speelt dit ook als daardoor een grotere woning noodzakelijk wordt. Of als een groter gezin in een krappe woning zit. In deze gevallen is voorzienbaar, dat er op termijn een verhuizing aankomt. Hiervoor kan dan ook geen bijzondere bijstand worden verleend.

Verhuiskosten komen uitsluitend voor bijzondere bijstand in aanmerking indien er sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Daarvan kan sprake zijn bij het verhuizen naar een andere woning in verband met het bewonen van een woning waarbij de belanghebbende niet in aanmerking komt voor een huurtoeslag op grond van de Wet op de huurtoeslag, en in verband met het aanvragen van bijzondere bijstand voor woonkosten de verhuisverplichting is opgelegd binnen de drie jaar voorafgaande aan de aanvraag voor verhuiskosten. Tevens kan hiervan sprake zijn bij een niet voorzienbare verhuizing indien op grond van een medische of sociale noodzaak. Het feit dat een verhuizing (bijvoorbeeld vanuit sociaal en/of medisch oogpunt) noodzakelijk is, is op zich geen indicatie voor bijzondere bijstandsverlening (zie bijvoorbeeld uitspraak van CRvB van 27 juli 2010, LJN BN3956 of LJN BM2956). De belanghebbende had moeten reserveren voor de kosten. Er dient dan ook vast te staan, dat er sprake is van bijzondere omstandigheden. Het college stelt daarvoor de noodzaak van de verhuizing vast. De Wmo 2015 kan gelden als een voorliggende toereikende en passende voorziening.

Door betaling van de verschuldigde huur vooraf en uitbetaling van de (bijstands-)uitkering achteraf, kunnen er in bepaalde situaties acute financiële problemen ontstaan.

Indien een belanghebbende vanuit een niet verwijtbare situatie beschikt over onvoldoende draagkracht voor de betaling van de eerste huurlasten en redelijkerwijs hiervoor niet heeft kunnen reserveren, kan hiervoor bijzondere bijstand worden verleend. Onder de eerste huurlasten wordt verstaan de huur over maximaal een maand. De bijzondere bijstand voor de kosten van de waarborgsom wordt in de vorm van een lening verstrekt.

Let op: bij verhuizing

- *naar een andere gemeente*

dan wordt alleen voor de transportkosten voor maximaal twee dagen bijzondere bijstand beoordeeld. De gemeente van vestiging is de aangewezen gemeente voor het verstrekken van bijzondere bijstand voor de andere kosten.

- *naar deze gemeente*

dan wordt voor de andere kosten (exclusief transportkosten) bijzondere bijstand beoordeeld. De gemeente waaruit belanghebbende vertrekt is de aangewezen gemeente voor het verstrekken van bijzondere bijstand voor de transportkosten.

Artikel 26. Duurzame gebruiksgoederen en inrichtingskosten

De kosten van inrichting, aanschaf en vervanging van normale duurzame gebruiksgoederen behoren tot de incidenteel voorkomende algemene kosten van bestaan en moeten in beginsel uit het inkomen worden betaald. Deze kosten zijn normaal en ontstaan dan ook niet door bijzondere omstandigheden. Hetzelfde geldt voor een verhuizing naar alsmede de stoffering en inrichting van een andere woning. De Centrale Raad van Beroep heeft dit in een aantal uitspraken bevestigd. Ook indien men een inkomen op het niveau van het sociaal minimum ontvangt, wordt in principe voldoende ruimte in het inkomen aanwezig geacht om hiervoor te reserveren dan wel middels een gespreide betaling achteraf te kunnen voldoen.

De belanghebbende wordt geacht zelf te reserveren voor de kosten van een verhuizing, stoffering en inrichting van een andere woning. Dit geldt eveneens voor de noodzakelijke vervangingsinvesteringen bij duurzame gebruiksartikelen. De voorzienbaarheid van de kosten speelt hierbij mede een rol.

Als er vooraf niet is gereserveerd voor de kosten, kan een lening bij de kredietbank worden aangevraagd of een oplossing worden gezocht in samenspraak met familie, vrienden, kennissen of instanties. Ook een kringloopwinkel of een website als marktplaats kan een adequate en toereikende oplossing voor de bijstand zijn.

De kredietbank geldt als een voorliggende voorziening als de geldlening volledig in de aan de orde zijnde noodzakelijke kosten kan voorzien. Is dit niet het geval, dan is de kredietbank geen voorliggende voorziening en wordt het volledige bedrag als bijzondere bijstand verstrekt. Hiermee wordt voorkomen, dat de belanghebbende bij twee verschillende instanties aanvragen moet indienen met een extra administratieve last voor de aanvrager en de verstrekkers van dien.

Uit constante jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep blijkt voorts, dat het hebben van schulden en het aflossen daarvan geen bijzondere omstandigheid is waardoor bijstandsverlening mogelijk wordt. Dit zou een onterechte bevoordeling van mensen met schulden boven mensen zonder schulden betekenen.

Bijzondere bijstand is mogelijk als er sprake is van aantoonbare bijzondere omstandigheden. De hoofdregel is dat als toch bijstand moet worden verleend voor een complete woninginrichting of het vervangen van een duurzaam gebruiksartikel, de tweedehands markt in beginsel volstaat.

De WSNP (Wet schuldsanering natuurlijke personen) of een minnelijk schuldhelpverleningstraject kan bijvoorbeeld een bijzondere omstandigheid opleveren op grond waarvan bijstandsverlening noodzakelijk is. Als er onvoldoende ruimte in het budget zit voor deze kosten, kan voor de kosten van een sobere vervanging via de kringloopwinkel of marktplaats bijstand worden verleend.

Voor de kosten van een eerste woninginrichting, omdat de belanghebbende voor het eerst op zichzelf gaat wonen, is geen bijzondere bijstand mogelijk. Het wordt voorzienbaar geacht dat deze kosten zich te zijner tijd zullen voordoen.

Bij een eerste huisvesting na het verlaten van een asielzoekerscentrum wordt de asielzoeker geconfronteerd met de kosten van een 'eerste inrichting' in Nederland. Gelet op het eerder genoten inkomen was er geen ruimte om te kunnen reserveren voor de kosten van een complete woninginrichting. Deze kosten komen, voor zover deze niet voldaan kunnen worden uit eigen middelen of via een lening, voor bijzondere bijstand in aanmerking.

Ook in andere situaties kan er sprake zijn van inrichtingskosten zoals bijvoorbeeld bij een echtscheiding of beëindiging van duurzame samenwoning. In deze situaties zal het in principe niet om een volledige woninginrichting gaan. Er wordt vanuit gegaan, dat beide partners over de helft van de (voormalige) gezamenlijke inboedel kunnen beschikken. De praktijk is echter vaak anders. Bij de ene ouder komen de kinderen wonen, de verdeling van de goederen levert heel veel problemen op,

de woning van de partner is veel groter of de partner die achterblijft in de echtelijke woning, hoeft deze woning van minder nieuwe spullen te voorzien in verband met bijvoorbeeld inbouwkasten en/of -meubels en niet te stofferen. Aangezien de normbedragen voor een complete woning-inrichting zijn verlaagd, is het niet reëel om bij echtscheiding of beëindiging van duurzame samenwoning de gehalveerde normbedragen te hanteren. Per individueel geval zal moeten worden gekeken welke inrichtingskosten noodzakelijk zijn, uiteraard met een maximum van de bedragen voor een complete woninginrichting.

Een ontwikkeling van de laatste jaren is de aanschaf van goederen via (web)winkels die tweedehands goederen verkopen. Het is de keuze van de klant of hij daarvan gebruik wil maken.

Het past dan ook niet meer in deze tijd van bezuinigingen om hoge bedragen te hanteren voor inrichtingskosten en het uitgangsprincipe, dat klanten altijd over een nieuwe inrichting moeten beschikken.

Het bedrag dat voor bijzondere bijstand in aanmerking komt, is dan ook in overeenstemming gebracht met marktconforme prijzen en vastgesteld op 75% van het inventarispakket naar huishoudtype volgens het NIBUD. Uitgangspunt hierbij is, dat niet alle gebruiksgoederen - zoals bij de Prijzengids van het NIBUD wel gebeurd - deel uit hoeven te maken van een complete woninginrichting.

De bijstand voor inrichtingskosten of duurzame gebruiksgoederen wordt verleend in de vorm van een lening.

Bij een eerste huisvesting vanuit een AZC gelden afwijkende bepalingen, omdat de belanghebbende niet heeft kunnen reserveren en bij een geldlening de komende drie jaar ook niet kan reserveren voor vervanging van goederen. Daarom geldt voor deze doelgroep dat 75% van de richtprijzen uit de NIBUD Prijzengids als bijzondere bijstand kan worden verstrekt. Hiervan wordt 50% als gift verstrekt, de overige 25% kan als lening worden verstrekt. Hierbij is meegewogen dat deze doelgroep niet eerder over spullen beschikking heeft gehad en nog geen sociaal netwerk heeft die mogelijk kunnen helpen bij het voorzien in spullen.

Artikel 27. Babyuitzet

Zie ook toelichting artikel 26. Indien de belanghebbende in aanmerking komt voor bijzondere bijstand voor een babyuitzet, kan tevens bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van een babypakket. Hieronder wordt verstaan de eerste aanschafkosten van beddengoed, kleding, luiers etc. De bijzondere bijstand voor deze kosten bedraagt € 50,00, een forfaitair bedrag dat om niet wordt verstrekt. De bijzondere bijstand ter voorziening in de kosten van de babyuitzet wordt in de vorm van een geldlening verstrekt.

Paragraaf 5.3 Overige kosten in verband met wonen

Artikel 28. Doorbetaling huur en vaste lasten bij verblijf in detentie

In afwijking van artikel 13, eerste lid onder a van de Pw kan het college bijzondere bijstand verlenen aan een alleenstaande voor de doorbetaling van de huur van een woning of een kamer.

Energielasten worden in deze periode niet vergoed, alleen de kosten van vastrecht voor gas, water en elektra komen voor bijzondere bijstand in aanmerking. Indien de belanghebbende een all-in prijs betaalt voor de woonkosten, komen deze kosten volledig voor vergoeding in aanmerking. Verder geldt de voorwaarde dat de detentie in Nederland wordt uitgezeten gelet op het territorialiteitsbeginsel. Daarnaast geldt dat de detentieperiode meer dan 4 weken moet bedragen.

Het college beoordeelt of er bijzondere omstandigheden zijn die bijstandsverlening noodzakelijk maken.

De periode waarin het college bijzondere bijstand kan verlenen is begrensd en bedraagt maximaal 12 maanden. Verder geldt dat slechts eens per 5 jaar bijzondere bijstand kan worden verstrekt. In het vierde lid wordt bepaald in welke situaties geen bijzondere bijstand wordt verstrekt.

Artikel 29. Doorbetaling huur en vaste lasten bij verblijf in instelling

Dit artikel regelt de verlening van bijzondere bijstand voor alleenstaande (ouders) die worden opgenomen in een inrichting of ziekenhuis. Is dat niet het geval, dan zal de noodzaak van de doorbetaling van de vaste lasten worden beoordeeld. Daarbij speelt de tijdelijke aard van de opname een belangrijke rol maar ook de hoogte van het inkomen. Is de norm bijvoorbeeld omgezet naar de zak- en kleedgeldnorm als bedoeld in artikel 23 van de Pw zal duidelijk zijn dat van dat inkomen de vaste lasten niet betaald kunnen worden. Bij een tijdelijk verblijf in een inrichting of ziekenhuis kan aan de belanghebbende bijzondere bijstand worden verstrekt om te voorzien in de kosten van de huur (na aftrek van huurtoeslag) en maandelijkse vaste lasten, die verband houden met het aanhouden van de woning, waaronder vastrecht voor gas, water, elektra. Indien de belanghebbende een all-in prijs betaalt voor de woonkosten, komen deze kosten volledig voor vergoeding in aanmerking.

Het moet wel duidelijk zijn, dat het gaat om een tijdelijk verblijf aldaar en dat het voorzienbaar is dat de belanghebbende terugkeert naar de woning.

In het derde lid wordt maximale periode van bijstandsverlening bepaald. De periode waarin het college bijzondere bijstand kan verlenen vangt aan nadat de norm is aangepast naar de norm als bedoeld in artikel 23 van de Pw, en wordt uiterlijk beëindigd na een jaar na datum opname. Indien de periode langer duurt kan niet langer gesproken worden van een tijdelijk karakter. Het ligt voor de hand dat belanghebbende permanent in een instelling zal verblijven op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz).

Hoofdstuk 6. Bijstand voor kosten van medische aard en kosten in verband met beperkingen

Artikel 30. Medische kosten

De gemeente biedt hun inwoners de mogelijkheid om een collectieve zorgverzekering af te sluiten. De dekking vanuit deze zorgverzekering is dusdanig uitgebreid, dat verzekerden voor (para)medische kosten geen beroep meer hoeven te doen op de bijzondere bijstand.

Er kan dan ook geen bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten die in het pakket van de collectieve zorgverzekering zijn opgenomen. Uitgangspunt voor de verstrekking van bijzondere bijstand is de collectieve zorgverzekering van Menzis.

Personen die elders zijn verzekerd en de mogelijkheid is geboden per 1 januari van het lopende kalenderjaar over te stappen naar de collectieve zorgverzekeringen, kunnen geen bijzondere bijstand krijgen voor medische kosten die de collectieve zorgverzekering zou vergoeden, als ze daar verzekerd waren.

Een persoon die gedurende het jaar afhankelijk wordt van een uitkering, kan tussentijds niet overstappen naar de collectieve zorgverzekeringen. Bij het voldoen aan de voorwaarden is overstappen pas mogelijk per 1 januari van het volgende kalenderjaar.

Wettelijk opgelegde eigen bijdragen vloeien voort uit verleende zorg op grond van de basisverzekering. Bij een gedeeltelijke vergoeding van verleende zorg door de basisverzekering is sprake van een wettelijk opgelegde eigen bijdrage. Deze eigen bijdragen, alsmede het verplicht eigen risico op grond van de Zorgverzekeringswet, komen niet voor bijzondere bijstand in aanmerking. Hierbij geldt een anti-cumulatiebeding: bijzondere bijstand voor eigen bijdragen is niet mogelijk, voor zover de eigen bijdrage per draagkrachtjaar niet meer bedraagt dan het bedrag als genoemd in artikel 35 lid 2 van de Pw.

Artikel 31. Meerkosten van bewassing en kledingslijtage

De normale kosten van bewassing en kledingslijtage behoren tot de algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan. Aangezien de algemene bijstand voorziet in deze kosten, kan er geen bijstand worden verleend voor deze kosten.

In de extra kosten voor het wassen van kleding en/of beddengoed bij een bepaalde ziekte of handicap kan wel bijzondere bijstand worden verleend voor zover hierin geen tegemoetkoming uit andere hoofde kan worden verkregen dan wel een andere passende voorziening (zoals incontinentiemateriaal) voorhanden is. Meegerekend hierin worden de kosten voor elektriciteit, water, waspoeder en afschrijving en onderhoud van de wasmachine. Slijtagekosten zijn de extra kosten die ontstaan door het extra wassen van de kleding.

De noodzaak wordt vastgesteld aan de hand van een medisch advies. De meerkosten worden vastgesteld aan de hand van de Prijzengids van NIBUD.

Artikel 32. Stookkosten

Stookkosten behoren tot de algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan, waarvoor in beginsel geen bijstand kan worden verleend. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval, kan er aanleiding zijn bijzondere bijstand te verlenen voor deze kosten. Slechts de extra kosten voor verwarming komen voor vergoeding in aanmerking als hiervoor een medische noodzaak bestaat.

De noodzaak wordt vastgesteld aan de hand van een medisch advies. Hierbij moet worden aangegeven, of er een medisch aantoonbare noodzaak is voor de extra stookkosten en hoelang deze kosten noodzakelijk zijn.

De meerkosten worden bepaald door de werkelijke stookkosten af te zetten tegen het gemiddeld verbruik. In de Prijzengids van NIBUD is het gemiddeld verbruik per woningtype op jaarbasis en de bijbehorende kosten per maand terug te vinden. De gemiddelde stookkosten van de klant kunnen worden bepaald aan de hand van de jaarafrekening.

Artikel 33. Dieetkosten

Als gevolg van een ziekte kan de belanghebbende op advies van een dokter of diëtist gehouden zijn een dieet te volgen. De meerkosten van sommige diëten liggen boven de norm van een gewoon voedingspatroon. Voor deze meerkosten kan bijzondere bijstand worden verleend. Voor een overzicht van de meerkosten wordt verwezen naar de NIBUD Prijzengids.

De noodzaak wordt vastgesteld aan de hand van een medisch advies. De meerkosten worden vastgesteld aan de hand van de Prijzengids van NIBUD.

Artikel 34. Maaltijdservice

Iedereen heeft kosten in verband met een maaltijdvoorziening, die moeten dan ook bestreden worden uit het eigen inkomen. Voor zover de maaltijdvoorziening noodzakelijk is om zelfstandig te kunnen blijven functioneren (bijvoorbeeld bij ouderen en mensen met een beperking) en de meerkosten van de voorziening niet uit het eigen inkomen kunnen worden voldaan, is bijzondere bijstand hiervoor mogelijk. Alleen de zogenaamde meerkosten komen voor bijzondere

bijstandsverlening in aanmerking: dit is het verschil tussen de kosten van de maaltijdvoorziening en de normale kosten van een warme maaltijd. De normale kosten van een warme maaltijd worden vastgesteld aan de hand van de NIBUD richtlijnen. Uitsluitend de meerkosten worden aangemerkt als bijzondere noodzakelijke kosten, waarbij de kosten van de maaltijdvoorziening maximaal 300% van de gemiddelde kosten van een maaltijd volgens de NIBUD Prijzengids mogen bedragen. De noodzaak wordt vastgesteld aan de hand van een deskundigenadvies (advies van een huisarts, sociaal wijkteam, GGD, etc.).

Artikel 35. Personenalarmering

Bij een medische of sociale indicatie kan er behoefte zijn aan een persoonsgebonden alarmering.

Met name bij ouderen die slecht ter been zijn of een verhoogd valrisico hebben, speelt dit.

Bij de verlening van bijzondere bijstand voor de kosten van alarmering moet worden uitgegaan van de meest goedkope en adequate voorziening. De eigen bijdrage (aansluitkosten en abonnementskosten) die verschuldigd is, kan vanuit de bijzondere bijstand worden vergoed.

Hoofdstuk 7. Eigen bijdragen van niet medische aard

Artikel 36. Eigen bijdragen rechtsbijstand en griffierechten

De eigen bijdrage wordt in principe verlaagd indien de rechtzoekende alvorens een toevoeging aan te vragen gebruik maakt van de rechtshulp (bijv. Juridisch Loket) en in dat kader een diagnosedocument is opgesteld. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt in principe niet meer dan de lage eigen bijdrage die zou gelden als de belanghebbende gebruik gemaakt zou hebben van rechtshulp zoals het Juridisch Loket (CRVB:2016:595). De hoogte van het griffierecht is afhankelijk van de hoogte van inkomen en vermogen van de rechtzoekende. In afwijking van de jurisprudentie, wordt uitgegaan van de datum van de nota als datum waarop de kosten zijn opgekomen. Dit is ten gunste van de belanghebbende, reden is dat de belanghebbende vaak later op de hoogte wordt gesteld van de kosten.

Artikel 37. Eigen bijdrage kinderopvang

Lichamelijke, psychische of sociale problemen van ouders kunnen er soms voor zorgen dat ouders de opvoeding en verzorging van hun kind niet meer aankunnen. De ontwikkeling van een kind kan hierdoor bedreigd worden. Kinderopvang geeft kinderen een veilig tweede milieu en draagt bij aan een positieve ontwikkeling van het kind. De (medisch) deskundige (bijvoorbeeld de GGD, adviseur van het consultatiebureau etc.) kan in voorkomende gevallen een sociaal-medische indicatie vaststellen. De ouder(s) zijn nog wel een eigen bijdrage verschuldigd voor de kinderopvangkosten. Daar kan bijzondere bijstand voor worden verstrekt.

Voorliggende voorzieningen zijn de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen en andere adequate (opvang)voorzieningen in professionele en niet professionele zin en waarvoor een andere vergoeding mogelijk is (bijvoorbeeld vanuit de zorgverzekeraar).

Indien de kosten van kinderopvang gemaakt worden als gevolg van het volgen van een re-integratietraject, dienen de kosten te worden verstrekt op basis van de re-integratieverordening en beleidsregels re-integratie van de gemeente.

Hoofdstuk 8. Reiskosten

Artikel 38. Reiskosten voor bezoeken gezinsleden of naaste familieleden en naaste aanverwanten

Dit artikel bevat de regels voor het verlenen van bijzondere bijstand voor reiskosten die worden gemaakt voor het bezoeken van naaste aanverwanten, gezinsleden en naaste familieleden. Daaronder worden verstaan: de partner van de aanvrager of diens eerste of tweede graad bloedverwanten. In het algemeen geldt dat iedereen reiskosten heeft of kan hebben in verband met verplaatsingen die verband houden met het afleggen van bezoeken. Dat zijn algemene voorkomende kosten van het bestaan die niet noodzakelijk zijn in de zin van de Pw dan wel niet voortvloeien uit bijzondere omstandigheden. Dergelijke kosten moet iemand in beginsel zelf uit zijn inkomen bekostigen (CRVB:2005:AT6294, CRVB:2014:172 en CRVB:2011:BR4915). Er kunnen zich echter omstandigheden voordoen die meebrengen dat reiskosten noodzakelijk zijn én kunnen voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken aan de personen zoals genoemd die in het ziekenhuis verblijven. Een dergelijk verblijf is naar zijn aard kortdurend waardoor er in principe geen sprake is van structurele kosten (CRVB:2005:AT6294). Dat is slechts anders indien en voor zover het afleggen van die bezoeken langer dan vier weken voortduurt. Het ligt op de weg van de belanghebbende om aan te tonen dat er in de eerste vier weken reiskosten zijn gemaakt. Vanaf de vierde week kunnen de reiskosten pas in aanmerking komen voor bijzondere bijstand. Ook indien op voorhand duidelijk is dat de ziekenhuisopname vier weken of meer gaat duren, verstrekt het college in principe pas bijzondere bijstand nadat feitelijk vast staat dat dit het geval is én de kosten vanzelfsprekend gemaakt worden. Daarnaast geldt onverkort dat de eerste twee zones OV geen noodzakelijke kosten zijn (zie verder het vierde lid). Indien echter meer dan twee zones wordt gereisd, dan komen de volledige gemaakte reiskosten in aanmerking voor bijzondere bijstand. Verder geldt uiteraard ook dat de aard van de relatie en de frequentie van de bezoeken bepalend zijn voor het vaststellen van de noodzaak.

Tweede lid onder b

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken aan de personen zoals genoemd. Ook hiervoor geldt dat deze reiskosten in principe niet noodzakelijk zijn dan wel voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.

Tweede lid onder c

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken van de ouder(s) aan hun kind dat in een instelling verblijft op grond van de Jeugdwet of de Wet langdurige zorg.

Tweede lid onder d

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken aan een in Nederland gedetineerd familielid of gezinslid.

Tweede lid onder e

In dit onderdeel staat de mogelijkheid om reiskosten te vergoeden voor het bezoeken van een gezinslid of naast familielid in het geval van calamiteiten in Nederland. Daaronder worden bijvoorbeeld niet de reiskosten verstaan in verband met het overlijden van een bloedverwant of naaste aanverwant die in het buitenland woonachtig is.

Derde lid

Indien er sprake is van een voorliggende voorziening die passend en toereikend wordt geacht, bestaat er geen recht op bijzondere bijstand. Is belanghebbende beperkt in de mobiliteit, dan geldt de Wmo 2015 als een aan de bijstand voorliggende passende en toereikende voorziening als bedoeld

in artikel 15 van de Pw. Is er geen sprake van een voorliggende voorziening dan moeten de kosten, conform artikel 35 van de Pw, noodzakelijk zijn én ook voortvloeien uit bijzondere omstandigheden. Het spreekt voor zich dat dit mede afhankelijk is van de aard van de familierelatie, dat geldt overigens ook voor de frequentie van de bezoeken die als noodzakelijk kunnen worden aangemerkt (zie het vijfde lid). Het dagelijks bezoeken van een minderjarig kind zal in het algemeen noodzakelijk kunnen zijn, terwijl voor een meerderjarige die in detentie verblijft volstaan zou kunnen worden met een bezoek van 1 keer per maand.

Hoofdstuk 9. Overige kostensoorten

Artikel 39. Kosten bewindvoering

De Centrale Raad van Beroep heeft in zijn uitspraak van 9 november 2010 (LJN: BO4439, 08/6936 WWB) geoordeeld, dat met de goedkeuring door de kantonrechter van de tarieven van de bewindvoerder de beloning van de bewindvoerder is vastgesteld conform de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren. Gelet op de onderbewindstelling zijn de kosten van de beloning voor de bewindvoering noodzakelijk en vloeien deze voort uit de bijzondere individuele omstandigheden van betrokkene. Met deze reden kan iemand een beroep doen op bijzondere bijstand. Dit laat onverlet, dat bij twijfel door de gemeente een onderzoek kan worden ingesteld om te verifiëren of de met de bewindvoering betrokken werkzaamheden daadwerkelijk zijn verricht en of de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd daadwerkelijk zijn gemaakt. Het is aan de kantonrechter om in een individueel geval het verzoek tot onderbewindstelling te beoordelen. Er bestaat recht op bijzondere bijstand indien de kantonrechter een beschikking heeft afgegeven, waarin hij de hoogte van de beloning voor de bewindvoerder heeft bepaald.

Sinds 1 januari 2014 is de taakomschrijving van de bewindvoerder uitgebreid (Stb. 2013, 414). Daaraan is toegevoegd dat de bewindvoerder voor de rechthebbende alle handelingen kan uitvoeren die bijdragen aan een goede uitvoering van de taken. Die bestaan in ieder geval uit beheer en beschikking over de onder bewind staande goederen. Problematische schulden en verkwisting kunnen redenen zijn om beschermingsbewind uit te spreken. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gebaseerd op de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren. Het spreekt voor zich dat alleen bijzondere bijstand mogelijk is indien de Kantonrechter een beschikking heeft afgegeven voor een beschermingsmaatregel.

Voor de kosten van bewindvoering in het kader van de Wet schuldsanering natuurlijke personen (WSNP) bestaat geen recht op bijzondere bijstand. De WSNP is opgenomen in de Faillissementswet. Deze laatste wet voorziet in het al dan niet toekennen van voorschotten en het salaris van de WSNP-bewindvoerder (Centrale Raad van Beroep d.d. 21 juni 2011, LJN: BR0334, 10/316 WWB).

Artikel 40. Uitvaartkosten

Voor zover de eigen middelen van de overledene daartoe niet toereikend zijn en de nabestaanden de kosten van de begrafenis of crematie niet of niet geheel voor hun rekening kunnen nemen, bestaat de mogelijkheid om bijzondere bijstand voor deze kosten te verstrekken (natuurlijk met inachtneming van alle voorwaarden die aan de verstrekking van bijzondere bijstand zijn verbonden). Er dient rekening te worden gehouden met de eigen middelen van de overledene (denk ook aan eigen huis), de draagkracht van de aanvrager, evenals met de noodzakelijke kosten van lijkbezorging. Als iemand overlijdt zonder een (dekkende) uitvaartverzekering alsmede onvoldoende geld heeft nagelaten om een begrafenis of crematie hiervan te kunnen betalen, komen deze kosten voor rekening van de nabestaanden en wel ieder voor een evenredig deel.

Als er geen nabestaanden zijn, dient de Wet op de lijkbezorging te worden toegepast.

Als bij een nabestaande de middelen ontbreken om een evenredig aandeel in de begrafenis of crematiekosten te betalen, kan voor het aandeel van belanghebbende bijzondere bijstand aangevraagd worden.

Op grond van het territorialiteitsbeginsel wordt geen bijzondere bijstand verstrekt voor de kosten van een begrafenis of crematie in het buitenland.

Bijzondere bijstand voor uitvaartkosten kan verleend worden aan erfgenamen en bloed- en aanverwanten die krachtens de artikelen 392-396 van Boek I van het Burgerlijk Wetboek tot onderhoud van de overledene verplicht zouden zijn geweest, voor zover:

- er geen (dekkende) uitvaartverzekering is;
- de uitvaartkosten niet uit de nalatenschap kunnen worden voldaan;
- de erfgenaam of bloed/aanverwant niet over toereikende middelen beschikt om (zijn aandeel in) de uitvaartkosten te voldoen
- het strikt noodzakelijke kosten betreffen zoals vermeld.

Ontvangen verzekeringsgelden dienen op de in aanmerking te nemen kosten in mindering te worden gebracht.

Voor de in aanmerking te nemen kosten geldt een maximum van € 3.000,00 per uitvaart. De meerdere kosten blijven buiten beschouwing. Uit oogpunt van bijstandsverlening worden niet als noodzakelijk aangemerkt:

- kosten van rouwadvertentie of rouwkaarten;
- volgauto's;
- bloemstuk op de kist;
- kosten van een eredienst;
- koffietafel e.d.;
- kosten die voortvloeien uit een culturele of religieuze achtergrond.

Hoofdstuk 10. Bestedingscontrole inrichtingskosten en terugvordering bijzondere bijstand

Artikel 41. Terugvordering bijzondere bijstand

Het college is in principe bevoegd om tot terugvordering over te gaan van de verstrekte bijzondere bijstand indien belanghebbende de aankoopbewijzen niet of niet tijdig overlegt. Het college stelt belanghebbende wel eerst middels een hersteltermijn in de gelegenheid om alsnog aan de verplichting te voldoen. Wordt ook binnen de geboden hersteltermijn geen gehoor gegeven aan dit verzoek, dan kan het college overgaan tot intrekking en bij gevolg daarvan tot terugvordering van de eerder toegekende bijzondere bijstand. Eveneens kan tot herziening en terugvordering van eerder toegekende bijzondere bijstand worden overgaan indien is gebleken dat belanghebbende de bijzondere bijstand niet (volledig) heeft besteed aan het doel waarvoor de bijstand was toegekend, of besteed heeft aan een ander doel.

Hoofdstuk 11. Overige bepalingen

Artikel 42. Hardheidsclausule en onvoorziene omstandigheden

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 43. Vervallen oude beleidsregels en overgangsrecht

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 44. Citeertitel; inwerkingtreding
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.